

ஒப்பு

நாகுகி : 10

கிலக்கம் : 01

‘தூக்கியறியப்பட முடியாத கேள்வியாய்
உங்கள் முன் பிரசன்னமாயுள்ளேன்’

No: 10, Bunting's Lane,
Batticaloa.

Date .....

No .....

பெண்

தொகுதி : 10

இலக்கம் : 0

2005

குரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்
மட்டக்களப்பு.

பெண்

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தின் சஞ்சிகை
இல. 20, டயஸ் வீதி.

மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி இல: 065-2223297
065-2224657, E-mail Suriyaw@slt.lk

THE WOMAN - A Journal Published by
Suriya Women's Development Centre,
No: 20 Dias Lane,
Batticaloa.

ஆசிரியை :- விஜயலட்சுமி சேகர்

அச்சகம் :- வணசிங்கா அச்சகம்,

126/1, திருமலை வீதி, மட்டக்களப்பு.

விலை :- 40/-

உங்களுடன்.....

இவ் வருடத்தின் முதலாவது இதழுடன் தங்களைச் சந்திப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். எமது 10:1 பெண் இதழானது அதிகம் அன்மையில் ஏற்பட்ட ஆழிப்பேரலையின் பதிவுகளையே கூற வருகிறது. ஏனெனில் இந்த ஆழிப் பேரலையின் சோக பதிவுகள் வரலாற்றில் முக்கிய இடம் பிடித்தாலும், இதனால் ஏற்பட்ட மனப் பதிவுகளின் பாதிப்புக்கள்.... பாடங்களாக வேண்டும்... நம் துயர் அறுக்க உதவ வேண்டும். நாம் மீண்டும் எழவேண்டும். இதுவே எமது இந்த இதழின் நோக்கமும் ஆகும். இருபத்தாறு, டிசம்பர், இரண்டாயிரத்து நான்கு அன்றைய ஆழிப் பேரலையின் வயது ஆறு மாதங்கள் முடிந்து விட்ட போதும் அன்று ஏற்பட்ட துயரம் கிளைவிட்டு மரமாகி வளர்ந்து கொண்டு உள்ளதே தவிர ஒதுங்க ஆரோக்கிய இடம் கிடைக்கவில்லை மக்களுக்கு இன்றுவரை.

கூடாரங்களுக்குள் குவிக்கப்பட்ட இவர்கள் தமக்குக் கிடைத்த சிறிய எல்லையை இருப்பிடமாக கொண்டு பற்றாக் குறையான வசதிகளுடன் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு எள்ளார்கள். கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் கரைந்து கொண்டு செல்கிறது. நிவாரணத்திற்காய் போராட வேண்டியுள்ளது. மேலும் மேலும் பிரச்சினைகள் கூடிக்கொண்டு செல்கிறது. அரசின் நடவடிக்கைகளோ பதுங்கிச் செல்வதாய் உள்ளது. ஆனால் பெண்கள் இன்று இத்தனை பிரச்சினைகளுடனும் பிரத்தியேகமாக தங்களுக்கெதிரான வன்முறைகளையும் முகாம்களில் சந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

எத்தனையோ இடர்களுக்கு முகம் கொடுத்து அவற்றில் குழம்பி விடாமல் அத்தனையையும் வென்று தெளிந்த நீரோடையாய் செல் லும் பெண் கள் மேலும் மேலும் சோதனைகளை எதிர் கொள்வதென்பது மிகவும் துயரமான நிலை.....

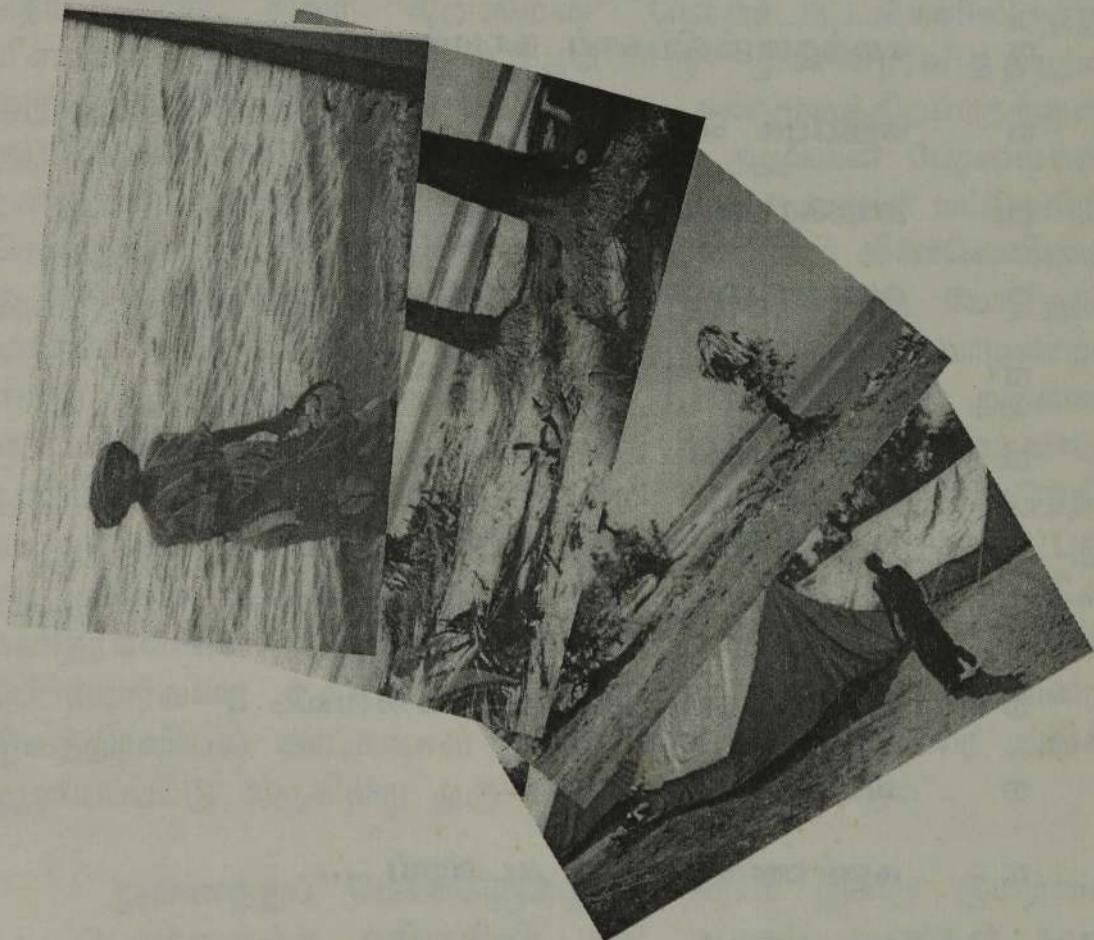
பெண்களுக்கெதிராக வீட்டில் தொடரும் வன்முறைகள் இன்று முகாம்களில் தொடர்கிறது. சுனாமிப் பேரலையில் தப்பிய பெண்கள் முகாம்களில் ஆண்களின் துஷ்பிரயோகத்திற்குட்படுவது, ஆண்களினால் தாக்கப்படுவது, அதிகாரக் குழவால் அடிமையாக்கப்படுவது. சுரண்டப்படுவது, முகாம்களுக்குள் தீயிட்டுக் கொழுத்தப்படுவது.....

இயற்கை அழிவில் இருந்து தப்பிய பெண்கள் தமது இனத்தால் தாக்கப்படும் சம்பவங்கள் எம் மனங்களை அதிர்வைக்கிறது.

சுனாமி அனர்த்தத்தின் அர்த்தத்தை இங்கு நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இயற்கை எமக்கெதிராக எடுக்கும் நடவடிக்கைகளை எம்மால் நிறுத்த முடியாது. எனினும் எம் மானுட வளர்ச்சியின் அறிவால் தப்பிக் கொள்ள முடியும். ஆனால் மனிதர் மனிதர்களுக்கெதிராக மேற்கொள்ளும் இவ்வாறான நடவடிக்கைகளை எம்மால் நிறுத்த முடியும். இயற்கை மொத்தமாய் பறித்துவிட்ட உறவுகளில் தப்பிய உயிர்கள் மனித சிந்தனையால் கொல்லப்பட்டு வீதிகளில் கிடப்பதையும் இன்று காண்கின்றோம். இங்கும் மீண்டும் பெண் கள் தான் தனிமையை, வெறுமையை, சுமையை எதிர்கொள்கிறார்கள்.

பெண், ஆண் என்ற வேறுபாடின்றி நாம் அனைவரும் வாழ ஆசைப்படுகின்றோம். எமது இவ் ஆசை முதலில் இழப்பின் துயரை அறியட்டும். இன்று இவ் ஆழிப் பேரலை பாகுபாடின்றி இரு பாலரையும் பாதித்தது. எமது உயிர் மேல் உறவுகள் மேல் நாம் கொண்டுள்ள பற்றை, எடுத்தியம்பியது. உயிரின் பெறுமதியை எடுத்தியம்பியது. ஆகவே இதன் பதிவுகள் எம்மை துயர் அறுத்த சந்தோச சமத்துவ உலகிற்கு இட்டுச் செல்வதற்கான முன்னேற்றக் கற்களாக கொள்வோம். அதில் ஒர் கல்லாக எமது 10:1 “பெண்” இதழ் வெளிவருகிறது.

- ஆசிரியை -

உள்ளே

- ய சுனரமியும் பெண்களும் ...
ய நவீனத் துணிவை விரும்பும் ...
ய வருவேன் ...
ய சுனரமிக்குப் பின்னர் அகதி ...
ய சமத்துவம் என்பது ...
ய துளிர் விரும் துளசி ...
ய கூட்டெரித் தெழும்பும் ...
ய சமத்துவத்திற்காய் நாழும் ...
ய கறுப்புக் கொடி ...
ய மரநகர வரசிகள் ...
ய வன்முறையால் பாதிப்புறும் ...
ய ஓவியம் வரையாத தூரிகை ...
ய நான் பெண் ...
ய உரித்தில்லாத காட்டின் ...
ய பெண்கள் பண்பாட்டின் ...
ய துயரத்திலும் துவழாத மனைவி ...
ய விடியலைத் தேடி ...
ய கண்ணுக்குள்ளே கடலாய் ...
ய கழுதங்கள் ...

“கனாமியும் பண்களும்”

தற்போது உலகெங்கிலும் உள்ள அனைத்து மக்களாலும் பேசப்பட்டு எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கும் ஒரு ஒலி “கனாமி”, “கனாமி பேரவைகள் ஆக்ரோஷமடைந்து ஆக்கிரமிப்புச் செய்தது ஒப்பீட்டளவில் அதிகளாவு பெண்களின் மீதும் குழந்தைகள் மீதுமாகும்.” கனாமியிலும், மோசமான சில விஷங்க் கிருமிகள் “கனாமியினால்” பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மனம் நொந்து போனவர்கள் என்று கூடப் பார்க்காமல் சில பெண்களையும், சில சிறு குழந்தைகளையும் தமது சுயநலத்துக்காகப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்களே!

கடந்த டிசெம்பர் 26^{ம்} திகதி (2004) வழமையாக காலைப் பொழுது மலர்ந்தது. வழமையான சூழ்நிலை, வழமையான காலநிலை, வழமைபோல் மக்கள் தமது கடமைகளை செய்யத் தொடங்கினர். சிலர் “கிறிஸ்மஸ்” கொண்டாட்டங்களிலிருந்து மீளாமல் இருந்தனர். எந்தவாரு முன் னறிவித் தலும் அறிகுறியுமின்றி இமைப்பொழுதில், கண்மூடித்திறப்பதற்குள் ஆயிரமாயிரமாம் எம் உறவுகளை அந்த ஆழியின் பேரவைகள் தன்னுடன் துணைக்கு அழைத்துச் சென்றது. உறவுகள் மட்டுமன்றி சொத்துக்களையுமே எடுத்துச் சென்றது. மனிதர்கள் விண்வெளியை ஆராய்ந்து அங்கு வாழலாம் என்று முடிவு செய்த போதிலும் யாருமே கடலுக்கடியில் சென்று அங்கு மனிதர்கள் வாழலாமா என்று ஆராட்சி செய்யவில்லையே! ஆனால் ‘கனாமி’ அதனை ஞாபகப்படுத்திச் சென்றது. கடலுக்கடியிலும் மனிதன் வாழலாம். (பூமியில் விண்வெளியில் மட்டுமின்றி) என்பதை உறுதிப்படுத்தி, கடலுக்கடியிலும் புது உலகம் ஒன்றை உருவாக்குவதற்காக, புது சந்ததியை உருவாக்குவதற்காக பூமியில் இருந்து சில மனிதர்களைக் கூட்டிச் சென்றது. இன்று சிறியோர் முதல் பெரியோர்வரை ஆசியா கண்டம் முதல் ஐரோப்பா கண்டம் வரை, இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் முதல் பத்திரிகைகள் வரை அலசி ஆராயப்பட்டு வருகின்ற ஒரு விடயம் “கனாமியாகும்”.

அனைத்துப் பெண்களுக்கும் எதிராக இன்று இயற்கை கூட பெண்களுக்கு எதிராகிவிட்டதே! ஆமாம் ஆண்கள் தான் தமது வீரத்தை பெண்களிடம் காட்டுகிறார்கள் என்றால், இன்று

இயற்கைகூட தனது முழு பலத் தையும் பெண் களிடமும், குழந்தைகளிடமும் காட்டிவிட்டதே! ஆம் “சனாமியினால்” அதிகளவு பாதிக்கப்பட்டது பெண்களும் குழந்தைகளும் என ஊடகங்கள் வாயிலாகவும் கண்களினாடாகவும் கண்ட உண்மை.

ஒரு பெண் குழந்தை, உலகிற்கு தாயின் வயிற்றிலிருந்து வரும் போதே, பல துன்பங்களையும் கொடுமைகளையும் அனுபவிக்க வேண்டிய ஒரு பாவியாகத்தான் பிறக்கின்றாளா? பிறந்ததில் இருந்து இறக்கும்வரை ஒரு பெண்ணால் எவ்வளவு கொடுமைகளையும் துன்பங்களையும் அனுபவிக்க முடியும். இன்று “சனாமியால்” பாதிக்கப்பட்டு பல உறவுகளை இழந்து தன்னந்தனியாக ஆதரவின்றி மனமுடைந்து நொந்து நூலாகிப் போன சில பெண்களை, சில சிறுமிகளை, சில கபடமான வக்கிர எண்ணமுள்ள, விழுமான “சனாமியிலும்” மோசமான சில ஆண்கள் வயது வித்தியாசமின்றி மனிதாபிமானமற்ற முறையிலே தன், வசப்படுத்தி, பலவந்தப்படுத்தி, தன் சுயநலத்துக்காக அவ் அப்பாவி சிறுமிகளை பலி கொடுக்கிறார்களே இதுதான் பெண்களுக்குக் கிடைக்கும் நியாயமா? தாம் சித்திரவதைப் படுத்துவதும் இல்லாமல் அதிலும் சிலர் பண வெறி கொண்டு பணத்துக்காக ஒன்றும் தெரியாத வெள்ளையுள்ளம் கொண்ட அந்த குழந்தைகளை கடத்தி, கடத்தல் தொழிலில் ஈடுபடுகிறார்களே. உள்நாட்டில் மட்டுமின்றி வெளிநாடுகளுக்கும் பொருள் ஏற்றுமதி செய்வது போல் ஏற்றுமதி செய்கிறார்களே! இப்படிப் பட்டவர்களை என்ன வார்த்தைகள் பயன்படுத்திப் பேசுவது என்று கூட தெரியவில்லை. பெண்கள் பொறுமையில் பூமாதேவி என்பர். அந்தப் பொறுமைக் கும் எல் ஸ ல யுன் டல் ல வா? பெண் களின் பொறுமையையும், அடக்கத்தையும் சில ஆண்கள் தமக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அடக்கமாக தலை குனிந்தால் அடிமையாகி அடங்கிப் போவார்கள் என்பது ஆண் அகராதியில் அர்த்தமா? கண்ணகி மதுரையை தன் பார்வையால் எரித்தது போல், பெண்கள் குழுறிப் பொறுமையிழந்து தலை நிமிர்ந்தால் ஆண் வர்க்கம், ஆண் சந்ததியே முடிந்து விடும். இதை எந்த ஆணும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. “அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் அல்லவா”? இப் பழமொழியை உலகிற்கு புரியவைக்கும் நாள் வெகு தொலைவில் இல்லை. இதை ஆண்கள் அனைவருமே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சில

பெண்களும் தமக்குள்ள பலத்தை, அதிகாரத்தை, தெரியத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“சனாமி” செய்தது அனைத்தும் தீமையாக இருந்தாலும் அதிலும் சில நன்மையுண்டு. “சனாமி” எம் பழைய உறவுகளை எடுத்துவிட்டு புது சொந்தம், புது உறவுகளை தந்திருக்கிறது. “சனாமி” சில நல்ல விடயங்களை கற்பித்து விட்டுச் சென்றது. அவை ஒற்றுமை, மனிதாபிமானம் என்பனவாகும். “சனாமிக்கு” முன் இன, மத, மொழி வேறுபாடு இருந்த போதிலும் இன்று “சனாமிக்கு” பின் இன, மத, மொழி வேறுபாடு இன்றி ஒரினமாக பேரினங்கள் செயற்பட்டதல்லவா? அதே போன்று உலக நாடுகள் அனைத்துமே ஒற்றுமையாக ஒன்று கூடி வந்து இலங்கையை தரிசித்து, பல பண்டியான, உள ரீதியான, உடல் ரீதியான உதவிகளை செய்ய போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஒடோடி வந்ததல்லவா? அதற்குக் காரணம் ஒன்றே ஒன்றுதான். அதுதான் “மனிதாபிமானம்”. இவ்வளவு பெரியதொரு அழிவிலும் வக்ர எண்ணமுள்ள சில ஆண்களை விட்டுச் சென்றதென்றால் அதற்கும் ஒரு காரணம் உண்டு. தாம் செய்வது பாவம், அநியாயம் என்பதனை உணர்ந்து தமது பாவத்திலிருந்து மீண்டு மனிதாபிமானத்துடன், பெண்களை தமது சகோதர சகோதரிகளாக, தமது பிள்ளைகளாக, தமது உறவுகளாக நினைத்து நடக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே பேரவைகள் அவர்களை விட்டுச் சென்றது. ஆண்களின் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து பெண்களை மீட்பதற்காகத்தான் “சனாமி” பெண்களையும், கொடுரமான ஆண்களின் பிடியில் இருந்து மீட்பதற்காக சிறு குழந்தைகளையும் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றதோ? இதை அனைவரும் உணர வேண்டும். சிந்திக்க வேண்டும்.

“சனாமி” கற்பித்துச் சென்றதை அல்லது எச்சரித்துச் சென்றதை உணர்வடைந்தவர்களாக ஏற்றுக் கொண்டு இயற்கையை மதித்து, அநியாயம், அக்கிரமங்கள், கொடுமைகள் அனைத்தும் மறந்து நியாயம், ஒற்றுமை மனிதாபிமானம் என்னும் நற்குணங்களில் புதுவாழ்க்கை வாழ்வோம். சுயநலம் துறந்துபிற நலன்களுக்காக வாழ்வோம்.

எல். லெசனா

நவீனத்துணிவை விரும்பும் “சுனாம்”

• யோகேஸ்வரி கிருஸ்ணமூர்த்தி

அந்த ஆழிப்பேரலை அகதிமுகாமில் மொத்தமாக 250 குடும்பங்கள் வசித்து வந்தனர். ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் தனித்தனியாக தற்காலிக வீடுகள் அமைக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அவர்களின் குடும்பங்களில் பெண்களும் பிள்ளைகளுமே அதிகளவில் உயிரிழந்திருந்தனர். அதில் சிலர் மறந்து விட்டனர், பலர் மறக்கமுடியாமல் தினமும் நினைத்து அழுது தவித்துக் கொண்டுதானிருக்கிறார்கள்.

ஆனந்தியின் புகைப்படத்தினை 1x1 அடி அளவில் பிரேம் செய்து தங்கள் இருப்பிடத்தில் ஆணியில் கொழுவி வைத்திருந்தனர். பிரேமுக்குள் அடக்கமாகிப் பார்ப்போரையல்லாம் பார்த்துச் சிரித்தபடி இருக்கும் பேத்தி ஆனந்தியை 69 வயதாகியும் கண்பார்வை மங்காத கணகாச்சி கண்களைச் சொடுக்கிக் கொண்டு பார்த்தமுதாள்!

“இந்தக் குஞ்சி குருமாணையியல்லாம் கொண்டு போன அந்தக் கடவுக்கு நாங்க கண்ணுக்குத் தெரியாமல் பொயிட்டதா.....? சாக வேண்டிய கட்டை எங்கள் விட்டுப் போட்டு வாழவேண்டியதுகள் அள்ளிக் கொண்டு பொயிற்றிதே அந்தக்கடல்.... என்னமோ சுனாமியாமென்டெல்லே சொல்லுதுகள்....! நாசமாய்ப்போன சுனாமி எவ்வளவு அநியாயத்தச் செய்து போட்டுது....! என்ற பேத்தி இப்பயும் கண்ணுக்குளதான் இருக்கிறாள்.....! நினைக்க நினைக்க மனம் பொறுக்குதிலையே.....!”

“சாகும் வரைக்கும் என்ற மகளார மறக்கேலாதேயம் மா...! கனவுலகூட நினைச்சுப்பார்க்காதது கண்முடி முழிக்கிறதுக்கிடையில் என்னவெல்லாமோ நடந்து போச்சுது.... தலைமுடிதான் என்ற புள்ளைக்குக் காலனாகிப் போச்சிது.... தலைமுடி சிக்காட்டி எப்பிடியாவது என்ற புள்ளை உயிர் தப்பியிருக்குமே .... ஒரேயொரு புள்ளையெண்டு எப்பிடியல்லாம் பொத்திப் பொத்தி வளத்தன். அது அந்தக் கடவுளுக்கே பொறுக்கல்லபோல ..... அதுதான் என்ன விட்டிற்ற என்ற புள்ளைய மட்டும் எடுத்திற்றான். என்ன நெடிய முடியிது எப்பிடி வளர்ந்திருக்கிது என்று எல்லாரும் ஆச்சரியமாய்ப் பார்த்தமுடி. அழகாய் இருக்கிறதென்ட முடி கடைசியில்

ஆபத்த தந்திருச்சே....!” என்று நடந்தவைகளை நினைத்துப் பார்த்தும், கதைத்தும், அழுது கொண்டும் இருந்தது அந்தக் கனகாச்சி, மீனாட்சி என்ற இரு தாயுள்ளங்களும் .....

ஆனந்தி இரண்டு பேரையும் சீண்டி சிரித்து விளையாடுவாள். பதினெட்டாண்டு வயதை எட்டிப்பிடித்திருந்த போதும் குழந்தை போல் பழகுவாள், மெல்லிய பொது நிறமான தேகம்.... அவளுடைய பெயருக்கேற்ற மாதிரி எப்போதும் எல்லோருடனும் சிரித்துக் கதைத்துக்கொண்டு ஆனந்தமாகவே இருப்பாள்.

“இன்ற புள்ளைக்கேத்த மாதிரியே பெயரையும் வைச்சிருக்கிறாயே...! என்று அப்பகுதிப் பெண்கள் தாய் மீனாட்சியிடம் கூறிச் சிரிப்பார்கள். பார்ப்பவைகளையெல்லாம் மீண்டுமொரு முறை திரும்பிப்பார்க்கவைக்கும் நீண்ட கரிய கூந்தல் ஆனந்திக்கு இயற்கையழகைக் கொடுத்திருந்தது என்பது உண்மை. அவளின் முடியைப் பற்றி பேசாத ஆண்களோ, பெண்களோ இல்லை எனலாம். நடந்தால் முழங்காலைத் தொடும் நீளம். இருந்தாலென்றால் எனக்கென்ன வென்று ஒரு அடி நீளம் முடி சரிந்து கிடக்கும். பல பெண்கள் அவள் முடியைப் பார்த்து பொறாமைப்பட்டார்கள்.

ஆனந்தியின் நீண்ட முடியால் வீட்டிலும் அவளுக்கும், அம்மா மீனாட்சிக்கும், கனகாச்சிக்குமிடையில் வீண் வாக்கு வாதங்களும் ஏற்பட்டு மறையும். தலை முழுகும் போது.... சம்போ போட.... தலைமுடியை ஈரமின்றித் துவட்டி விட.... வாரிப் பின்னல் போட்டுவிடவென்று எல்லாவற்றுக்கும் ஆனந்தி தன் தாயைத்தான் நாடுவாள்.

அதிகமான பெண்கள் குருவிக் கூடு, காக்காய்க்கூடு, எலிவால் போலான தலைமுடிகளுடன் அலையும்போது தன் மகள் இப்படி எல்லோர் பார்வையிலும் படும்படியான நீண்ட முடியழகுடன் சுற்றி வருவதில் மீனாட்சிக்கும் பெருமைதான்.

ஆனால் கனகாச்சியோ “இந்தத் தலைமயிரை அரைவாசிய வெட்டி விடுகா புள்ள.... என்னத்துக்குகா இம்புட்டு நெடிசி முளங்காலுக்கு அடிக்குது....!” என்பாள்.

ஓவ்வொரு வருடமும் மார்க்கிடி மாதத்தில் வரும் திருவெம்பாவை பூஜைக்கு அதிகாலை ஐந்து மனிக்கே எழுந்து முழுகிக்கிளாண்டு கோயிலுக்குப் பூஜைக்குப் போய் வருவது வழக்கம்.

26.12.2004 அன்று திருவெம்பாவைப் பூஜை ஆரம்பமாகி ஒன்பதாவது நாள், காலையிலேயே எழுந்து முழுகிக்கிளாண்டு கோயிலுக்குப் போக ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்த அறனந்திக்கு மீனாட்சி தலைவாரிக் கொண்டிருந்தாள். அன்று சற்று நேரம் போனதால், “பின்னாட்டி பரவாயில் ஸம்மா ஸரம்தானே காயட்டும் சும்மா விரிச்சுப் போட்டிற்றுப் போறன் விடுங்க..... நேரம் போகுது பூஜை முடிஞ்சிரும்மா....!” என்று அறனதி தாய் மீனாட்சியை அவசரப்படுத்தினாள்.

அதனைக் கேட்டுக்கிளாண்டிருந்த கனகாச்சி “கோவிலுக்குத் தலைவரி கோலமாகப் போகக்கூடாது புள்ள.... அங்காது .... தலையைக் கட்டிக்கொண்டு போ.... இப்பிடி அவசரத்துக்கு வாரிக் கொள்ளேலாத தலைமயிர வச்சிக்கொண்டு ஏன் புள்ள கனகாட்டுப் படுகிறாய் அதில ஒன்றுப்பத்த வெட்டிக்குறையன் புள்ள....தலைவரிகோலத்தோடு கண்ணகி அரசனுக்கிட்ட நீதி கேட்டுப்போய் மதுரையை ஏரிச்ச கதை படிக்கல்லியா நீங்க பள்ளிக்கூடத்துல.... எங்கட அம்மா எங்கள மாலைப்பட்டாத் தலையில சீப்பு போட விடமாட்டாங்க .... மாலைப்பட்ட நேரத்தில் முடி பூமியில விழுக்கூடாதாம் பூமாதேவி கோவிச்சுக் கொள்ளுவாவாம் எண்டு சொல்லுவா இந்தக் காலத்துப் புள்ளையள் காலையுமில்ல மாலையுமில்ல எப்பெரும்தாலும் தலைவரி கோலத்துலதான் தீரியுதுகள்.... சொல்லுறந்தக் கேளுங்கோ....!” என்று பெரியதொரு உரையே நிகழ்த்தினாள்.

“இங்களுக்கெப்பவும் என்ற தலைமுடியிலதான் கண். வெட்டு வெட்டு எண்டு ஒரே சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறியளே ஏனாச்சி....?” கனகாச்சியிடம் அறனந்தி கேட்டாள்.

“அதெல்லாம் அந்தக் காலத்துக் கதை அங்கி.... இப்ப காலம்வேற.... இந்த வசனங்களும் பழமொழிகளும் சும்மா அங்கி.... இப்ப மனிசனால செய்யமுடியாதது எதுவுமேயில்ல....!”

“எனக்கு பூசைக்கு நேரம் போகுது நான் போறன்” என்று அங்கியைப்

பார்த்துக் கூறிக் கொண்டு ஒரு சிலேட்டை மட்டும் தலைமுடிக்கு எடுத்துப் போட்டவள் அவசர அவசரமாகத் தாயிடம் சொல்லிக் கொண்டு போனாள்.

கோவிலிலிருந்து வந்த ஆனந்தி வாசலில் குந்திக்கொண்டிருந்த ஆச்சியின் கண்ணத்தைச் செல்லமாகக் கிள்ளி “ஹாய் ஆச்சி என்ன செய்யிறயள்.... சாப்பிட்டயளா...?” என்று கேட்டுக் கொண்டு சிலேட்டிலிருந்து தலைமுடியை விடுதலை செய்து “ஈரமாய் இருக்கிது காயட்டும்” என மனதில் நினைத்துக் கொண்டு நேரே குசினிக்குள் சென்று “பசிக்குது சாப்பிட என்னம்மா இருக்குது” என்று சிறுங்கியபடி சமையல் கட்டிலிருந்த பாத்திரங்களைத் திறந்து பார்த்தாள்... அப்போது.... “தலைமுடிய விரிச்சுப் போட்டுக்கொண்டு குசினிக்குள்ள போகாதையெண்டு எத்தின தரம் புள்ள சொல்லுறது... சாப்பாட்டுக்குள்ள தலைமயிர் பறக்குமெல்லா.... கூட்டிக் கட்டு புள்ள...!” என்று கூறுகையில்,

“கடல் வருகிது.... கடல் வருகிது ஓடுங்கோ” வென்று கத்திக்கொண்டு முன்பக்கமிருந்தவர்கள் ஓடி வந்தார்கள். பெரிய இரைச்சல் சத்தமும் கேட்டது வெளியே ஓடிவந்து பார்த்த ஆனந்தியும், மீனாட்சியும் கடல் அலை வருவதைக் கண்டு “அம்மா ஓடிவாங்கோ....” என்று ஆனந்தி கத்திக் கொண்டு ஓட..... அம்மா ஓடிவாங்கோ வென்று தன் தாயைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு மீனாட்சி ஆனந்திக்குப் பின்னால் ஓடிச்சென்றாள்.. கனகாச்சியால் ஓடமுடியவில்லை. கண்திறந்து முடுவதற்குள் வந்த கடல் அலை கனகாச்சியைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் ஒரு மரத்தில் வைத்தது. நடப்பது இன்னதென்று புரியாத கனகாச்சி, “முருகா.... முருகா என்னப்பாகுது....” என்று கத்திக் கொண்டு மரத்தில் இருந்தாள். வீடு வாசல், வேலி, மதில் மரஞ்செடிகொடிகள் அனைத்தையும் அடித்துப் புரட்டிக்கொண்டு போனது கடல் பேரலைகள்.

முன்னுக்குப்போன ஆனந்தியைக் காணவில்லை, இடுப்பளவு நீரில் அடிப்பட்டுப் போகும் போது மீண்டுமோர் பெரிய அலை வந்து மோதியதில் சுற்றிச் சுழன்று சுய நினைவிழந்து போனாள் மீனாட்சி, அதன் பிறகு என்ன நடந்தது என்று தெரியவில்லை. கண் விழித்துப் பார்த்தபோது ஒரு மரத்துக்குக் கீழே படுத்திருந்தாள். மரண ஓலமும் ஓப்பாரியுமாக அங்குமிங்கும் மக்கள் அலைந்து ஓடித்திரிந்தனர். இறந்தவர்களின் உடல்களை வைத்துக்கொண்டு கூடிக் கூடி அழுது கொண்டிருந்தனர்.

சுற்று முற்றும் ஆனந்தியைத் தேடினாள் காணவில்லை, “கடவுளே என்ற புள்ளை எங்கப்பா....!” என்று அலறியடித்துக்கிகாண்டு வீட்டிருப்பக்கம் ஓடிப்போகும்போது ஒரு மரத்தில் இருந்ததாகக் கூறிக் கணகாச்சியைஇரண்டு இளைஞர்கள் தூக்கிக் கொண்டு வந்தனர். அவர்களிடம் ஆனந்தியை விசாரித்தாள். அவர்கள் ‘தெரியாது’ என்றும் ’ஆனந்தியின் அப்பாவைக் கண்டோம் அவரும் ஆனந்தியைத் தேடிப்போகின்றார்’ என்றார்கள். சொல்லமுடியாத மனக்குமுறலோடு ஓடிச் சென்றாள் மீனாட்சி . அப்போது, ஆனந்தியின் தந்தையும் சில இளைஞர்களும் சேர்ந்து ஒரு உடலை துணியினால் சுற்றித் தூக்கிக் கொண்டு வந்தனர்.

“எங்கப்பா நம்மட பின்னை.....” என்று கணவரின் கைகளை பிடித்து உலுக்கிக் கேட்டமுதாள் மீனாட்சி.

அவர் எதுவும் பேசவில்லை, பேசமுடியவில்லை அழுகை, கவலை நெஞ்சையடைத்தது..... அவர்கள் தூக்கி வந்த உடலைக் கையால் நீட்டிக் காட்டியமுதார்.

ஒரு பனை மரத்தினடியில் கம்பிக்கட்டைகளில் தலைமுடி சிக்கி உடைகளு மேதாமின்றிப் பிறந்த மேனியாக இறந்து கிடந்த நிலையில் தன் மகளைக் கண்டு குதறியமுது பின் தலைமுடி வெட்டி கம்பிக் கட்டைகளிலிருந்து ஆனந்தியின் உடலை ஏடுத்து துணியொன்றினால் சுத்தி ஏடுத்து வந்திருந்தார்.

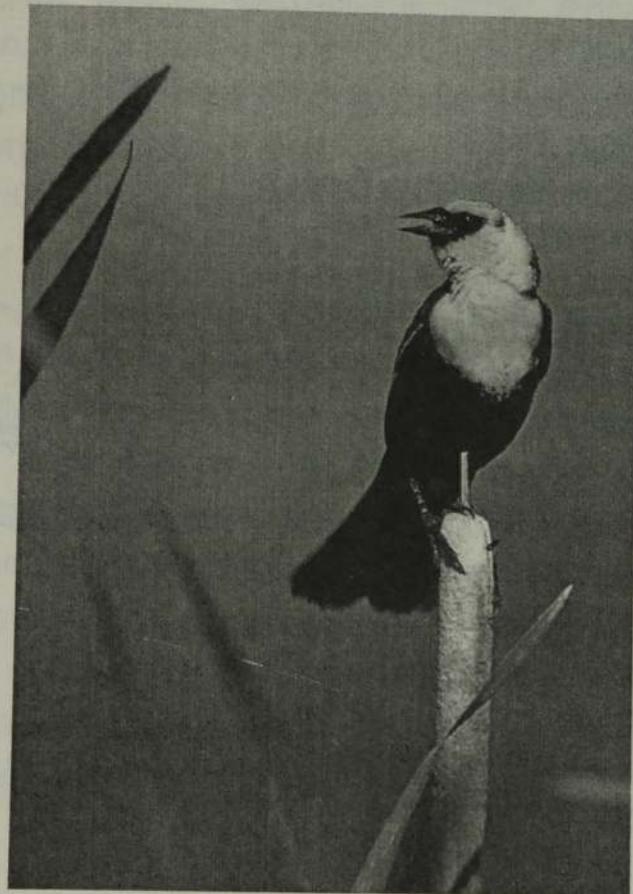
“ஐய்யோ.... என்ற மகளாரே” என்று கத்திக் கொண்டு மகளைத் துணியை நீக்கி பார்த்த மீனாட்சி “ஆனந்தி” என்று கத்திக் கொண்டு அப்படியே மயக்கம் போட்டுக் கீழே சிற்றாள்.

இப்போதும் அப்பகுதி மக்கள் ஆனந்தியையும் அவளது நீண்ட தலைமுடியைப் பற்றியும் நினைத்து நினைத்துக் குதைத்துக்கிகாண்டிருக்கிறார்கள்.

அருமையாக..... ஆசையாக.... அழகுக்காக.... வளர்த்த தலைமுடியே ஆனந்திக்கு தடையானது.... பார்த்து ரசித்த, பேசிய கூந்தலமுகு அவளுக்கு

ஆபத்தானது, ஆழிப்பேரலையால் ஆனந்திமட்டுமல்ல ஆயிரக்கணக்கான பெண்கள் அந்திலையில்தான் மரணித்துப் போனார்கள்.

பெண்களின் ஆடைகளைக் கிழித்துப் பிய்த்திதறிந்து தலைமுடியை சிக்கி நீரில் மூழ்கடித்து முச்சுத்தினை வைத்து அதிகளவிலான பெண்களையும் பிள்ளைகளையும் சுனாமியாக மாறி வந்து காவு கொண்டு போன அந்த அலைமகள் “பெண்களே எல்லோரும் முடியை வெட்டி பாப் / செய்து கொள்ளுங்கள்.... ரவுசரும் ரி-சேட்டும் அணிந்து கொள்ளுங்கள்.... ஓடப்பழகுங்கள்.... வீட்டுக்கூரை மதில், கட்டிடங்கள், மரங்களில் ஏறப்பழகுங்கள்.... வாகனங்கள் எதுவானாலும் ஓட்டப் பழகுங்கள்.... நீச்சல் கற்றுக்கிகாள்ளுங்கள் துணிச்சலோடு வாழுங்கள்” என்று சொல்லாமல் சொல்லிச் சென்றானோ?

வருவேன்....!

இறப்புடன் நானும்
 வாழ்வுடன் நீயும்
 வாழ்ந்து கொண்டே இருக்கிறோம்
 என் பயணங்கள்
 கண்ணீரின் குறுக்கு வீதிகள்
 குசலம் வீசாரிக்கும் நிலையிலும்
 நான் இல்லை
 நீயா சீறுகுழந்தையாய்
 என்னைச் சேரவே அழகிறாய்
 இறப்பினை நான் சுவாசிக்க
 வாழ்வை சுவாசிக்க நீ அழைக்கிறாய்
 கண்ணீரின் சோகத் தென்றலில்
 வாழ்ந்த இதயம் - தென்றலின் இதுத்தை
 மறந்து விட்டது.

நீகேட்டாய்
 உன் கவிதையில் காதல் இல்லையா என?
 இருக்கிறது அன்பே
 என்னிலும் இருக்கிறது காதல்
 உன்னை நான்
 நேசித்த பொழுதுகள்
 உனக்குத் தெரியாது
 உன்னை வெறுத்த பொழுதுகளையே
 நீ அறிவாய்
 என் வாசிப்பு வாழ்வினை
 ஸ்பரிசீக்கும் போது
 என் கல்லறை வாசகம்
 என் காதல் பேசும்
 என் சுதந்திரம் பற்றிய தேடல்கள்
 கிட்டிய பின்...
 உன் கரங்களை நீட்டிவை
 உன் இதயநாளங்களில்
 எனை செலுக்கி வீரு - உன்னை
 கடந்து சென்றவள்
 காற்றாயும் வருவேன் - உன்
 கரங்களுக்குள்ளே அடங்கி விட!

கி. கலைமகள்
 நாவற்குடா உழைக்கும்
 மாதர் சங்கம்

சுனாமிக்குப் பின்னர் அகதி முகாம்களில் தஞ்சமடைந்துள்ள பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள்

2004 டிசம்பர், 26, இலங்கையின் வரலாற்றில் நிரந்தரப் பதிவினைப் பெற்ற நாள். எதிர்பாராத் ‘சுனாமி’ தாக்கம் காரணமாய், எண்ணிறைந்த இழப்புக்களை இலங்கைச் சமூகம் எதிர்கொள்ள வேண்டி ஏற்பட்டது. இழப்புக்கள், அதிர்ச்சிகள், நிலைகுலைவுகள், நிவாரணங்கள் என்ற கட்டங்களைத் தாண்டி இப்போது மீள் கட்டுமானம், புனர் நிர்மாணம், உளவள மேம்பாடு, அநர்த்த முகாமைத்துவம் சார்ந்த சிந்தனைகளும், செயற்திட்டங்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

கடல்கோளின் கோரமான தாக்குதலுக்குப் பின்பாக பல்வேறு விவாதங்களும், விமர்சனங்களும் மேற்கிளம்புவதை அவதானிக்கலாம். அவற்றுள் ஒன்று, ஒட்டுமொத்தமான சமூகப் பாதிப்புக்களின் மத்தியில் பெண்களுக்கான பாதிப்புக்கள் தனியானவையா என்பதாகும். இங்குதான் கண்மூடித்தனமான அல்லது அலட்சியப் போக்கான பொதுமைப்படுத்தவின் குறைபாட்டினை நாம் உரத்து வெளிப்படுத்த வேண்டியவர்கள் ஆகிறோம்.

சுனாமிப் பேரவைகள், சமூகப் படையாக்க எல்லைகள் எதனையும் கருதாமல், சமத்துவமான முறையில் தனது கொடுரைத்தாக்குதலைத் தொடுத்தன என்பது யதார்த்தமே. ஆனால் சுனாமிக்குப் பின்னரான வாழ்நிலை அம் சங் களிலும், நிர்க்கதியானோரின் அநுபவங்களிலும் அசமத்துவமான கையாளலும், பால்நிலை சார்ந்த பிரச்சினைகளும் எழுந்துள்ளதை எவராலும் மறுதலிக்க முடியாது. எனவே, சுனாமிக்குப் பின்னரான பெண்களின் பல்வேறு பிரச்சினைகளில், இப்பொழுதும் அகதிமுகாம்களில் தங்கியுள்ள பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகளை இக்கட்டுரை விசேஷமாகப் பரிசீலிக்க முற்படுகிறது.

தசாப்தகால சிவில் யுத்தச் சூழலின் கெடுபிடிகள் காரணமாக வட - கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் ஏலவே பெண்கள்

அகதி முகாம்களின் அவல வாழ்க்கைக்குத் தள்ளப்பட்டு, அங்கு அனுபவித்து வரும் அவலங்கள் இன்னும் தீர்வில்லை. இப்போது, இயற்கையின் சீற்றத்தால் மறுபடியும் ஒர் அகதிவாழ்வுக்கான நிர்ப்பந்தம் எழுந்திருப்பது தூரதிட்டமே. அகதிகள் தங்களின் உயிரைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு, திடீரெனத் தோன்றிய அசாதாரன சூழலினால் தத்தம் சொந்த இருப்பிடங்களை இழந்து, புதிய வேறு இடங்களுக்குச் செல்லும் போது ஏற்படும் நெருக்கடிகள் ஒரே தரமானவை அல்ல. எனவேதான் அகதிகளாக்கப் படுகின்ற பெண்களின் பிரச்சினைகளும் புதிய பரிமானத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றன.

தெற்காசியப் பிராந்தியத்துக்கே உரிய குடும்ப அலகின் முதன்மையின், பெண்களின் குடும்ப ரீதியான பங்களிப்பும் அகதி முகாம் வாழ்க்கையின் போது சிதைவடைகின்றன. பெரிய முகாம் களில் அதிக எண்ணிக்கையில் அடைக்கப்படும்போது பெளதீக ரீதியில் மட்டுமன்றி, பால்நிலை தொடர்பாகவும் பெண்கள் பல்வேறு அசௌகரியங்களை எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது.

அண்மிய சனாமி அநர்த்தத்தின் பின்னர், இலங்கையிலும் அகதிமுகாம்களில் பாதிக்கப்பட்டோர் தஞ்சம் அடைந்திருந்த சந்தர்ப்பத்தில் முகாம்களில் ஆங்காங்கே பாலியற் தொல்லைகள், புறக்கணிப்புக்கள், வாய்மொழி சார்ந்த வன்முறைகளுக்கு பெண்கள் உள்ளானதை நிகழ்வுகளும், தகவல்களும் எமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. இந்த இடத்தில் பாதிப்புக்குள்ளானோரின் பிரச்சினைகள் பால்நிலை சார்ந்து வேறுபடுகின்றன என்பதனையதார்த்தமாகவே கண்டுணர முடிகிறதல்லவா.

அகதி முகாம்களில் அதிக சன நெருக்கடி நிலவும் காரணத்தினால், பெண்கள் குறிப்பிடத்தக்க நெருக்கடிக்கு உள்ளாவதுடன், அதுவே அச்சுறுத்தலுக்கும் வழி சமைப்பதாகிறது. ஆண்களின் பார்வையினின்று தம்மை மறைப்பதும், சாதாரணமான பெளதீக செயற்பாடுகளை மேற்கொள்வதும் கூட, பெண்களுக்குச் சிரமம் ஆகி விடுகிறது. அகதிமுகாம்களை நிர்வகிப்பவர்களாக பெரும் பாலும் ஆண்களே காணப்படுவதனால் பெண்கள் தொடர்பான

தனித்து வமான தேவைகளும், உணர்வுகளும், பிரச்சினைகளும் பின்தள்ளப்பட்டு ஒரு பொதுப்படையான போறிப்பு முறையே பேணப்படுகின்ற சூழ்நிலையும் ஏற்படுகின்றது. இந்நிலையின் காரணமாக அகதிகளாகக் கப்பட்ட பெண்களின் ‘குரல்’ அமுக்கப்பட்டு, அவர்கள் தமது உணர்வுகள், கருத்துக்களை மொனத்தில் கரைத்துவிட்டு, சுனியமானதும், புறக்கணிக்கப்பட்டது மானவலயத்தினுள் முடங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் உருவாகிறது.

விரும்பியோ, விரும்பாமலோ பாரம்பரியப் பண்பாட்டுச் சுமைகளும் பெண்களை அமுத்துவதனால், தமது பிரத்தியேகத் தேவைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் உலவ வேண்டியுள்ளது, எமது பண்பாட்டின் மரபார்ந்த கருத்துருவாக்கமும், அதனது ஆணாதிக்க நெகிழ்சிப் போக்கும் கூட அகதிமுகாம் பெண்களின் அன்றாட வாழ்வியலை நெருக்கும் தன்மையினை நாம் அலட்சியப் படுத்தி விட முடியாது. முகாம்களில் ஆண்கள் பகிரங்கமாக உலவ, பெண்கள் முடங்கியிருக்க வேண்டி ஏற்படும் நிலைமையானது, மறுபுறத்தில், பெண்களின் மனச்சமையினையும், இழப்பின் தாக்கத்தையும் மேலும் அதிகரிக்கச் செய்கிறது.

அகதிமுகாம்களில் பெண்கள் குளிப்பதற்கோ, இயற்கைக் கடன்களை நிறைவேற்றவோ பிரத்தியேக வசதிகள் இருப்பதில்லை. மாறாக ஆண்களைப் பொறுத்த வரை, இவை பாரிய சனத்திரள் மத்தியிலும் மிக எளிதான் காரியங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. ஆனால், பெண்கள் அன்றாடம், இச்செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும்போது நிர்க்கத்தியான வேளையிற் கூட மனவக்கிரத்துக்கு வடிகால் தேடும் சில ஆண்களினால் பெண்கள் எதிர்கொள்ளும் அசௌகரியம் ஒரு ‘பிரச்சினையாக’ கொள்ளப்படாதவிடத்து, பெண்களின் குரல் எழுப்ப இயலாத கையறு நிலை மேலும் மோசமாகிறது.

இப் பிரத்தியேக உரிமைக்கும் அப்பால், அகதிகளாக்கப்பட்ட பெண்கள் இன்னும் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றனர். அதாவது, இயல்பு வாழ்க்கையில், ஓரளவேனும், குடும்ப நிர்வகிப்பில் தமது பங்களிப்பை நல்கிய பெண்கள்

அகதிமுகாம் களில் முற்றிலும் செயலற்றவர்களாய் கணிக்கப்படுகின்றனர். எனவே, அவர்களின் உளநெருக்கடி இன்னும் தீவிரமாக இடமுண்டு. ஆண்கள் சீட்டாட்டம், மதுபாவனை, புகைத்தல் முதலான ‘வடிகால்களின்’ மூலம் தமது நமைச்சலைத் தணிக்க முற்பட, பெண்களோ வாளாதிருக்கும் நிலைக் கு ஆளாகின்றனர். இதனாலும் அவர்களின் உளச்சமநிலை சீர்குலைகின்றது.

கணவனை இழந்த பெண்கள் அகதி முகாம்களில் மேலும் அதிக நெருக்கடிகளை எதிர்கொள்கின்றனர். தங்கியிருத்தல் நிலையோடு, தாமே முகாம் வாழ்வை ஒழுங்கமைக்கும் நிரப்பந்தமும் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. கணவனோடு, பிள்ளைகளையும் மற்றும் உறவினரையும் சுனாமிப் பேரலைக்குப் பலி கொடுத்த பெண்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டோராயும், பாரதூரமான உள் வடுவிற்கும் ஆளாகி, இயல்பு நிலையை இழந்து காணப்படுவதனால் முகாம் வாழ்க்கையின் சீர்குலைவுகள், அவர்களை மேலும் பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கி விடுகிறது.

‘அகதிமுகாமுக்கு வந்து விட்டால், பெண்கள் சமூக வாழ்க்கையில் தமக்குரித்தான் சுயாதீன் கருத்துக்களின் படி செயலாற்றும் உரிமையினை இழக்க நேரிடுவதாக’ அகதிப் பெண்கள் தொடர்பான பெண்ணிய செயல்வாதிகள் ஏற்கெனவே சுட்டிக் காட்டியுள்ளனர். இந்நிலைமையினை நாம் சுனாமிக்குப் பின்னரான அகதிமுகாம்களிலும் நிதர்சனமாகக் காண முடிகிறது. உணவு, நீர் விநியோகம், நிவாரண வழங்கல், போஷாக்கு நலன் கள் தொடர்பில் பெண் கள் இன்னும் போராட வேண்டியவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர்.

முகாமில் மேற்கொள்ளப்படும் தீர்மானங்களில் பெண்களின் பங்கு எத்தகையது என்பதும் கேள்விக்குரிய விடயமே! முகாமின் இடநெருக்கடி, உடற் சுகாதராம் பேணமுடியாமை. அந்தரங்க மின்மை, மகப்பேறு, கர்ப்பகால நெருக்கடிகள், பாலியல் தொல்லை, ஆண்களின் நிவாரண வழங்கலிலான கட்டுப்பாடு முதலியனவும் அகதிமுகாமில் தஞ்சம் புகுந்துள்ள பெண்கள்

எதிர்நோக்கும் இதர பிரச்சினைகளாக உள்ளன. கர்ப்பினிகள், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கு வேண்டிய போஷாக்குத் தட்டுப்பாடு, அடுத்த சந்ததி வரை எதிரொலிக்கத் தக்க பிரச்சினையாக அமைகிறது.

நெருக்கமான உறவினர்களைப் பிரிந்து பெண்கள் வேறு அந்நிய இடத்தில் வாழ்நாளைக் கழிக்க வேண்டிய சூழலானது, அவர்களின் உளநலன் மீது பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாம். வெளியுலகின் தொடர்பின்றி இருப்பதும் உள் ஆரோக்கியத்தைப் பாதிக்கலாம். அகதி நிலை காரணமாகக் கொடிய வறுமையும், சுனியமும், தங்கியிருத்தலும் நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதனால் முகாம் களில் தங்கியுள்ள ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் மனக்சோர்வும், விரக்தியும் தலைதூக்கமாக்கும். எவ்வாறாயினும், ஆண்களின் விரக்தி நிலை காலகதியில் குடும்ப வன்முறை நிலைமைக்கு வித்திடலாம். அப்போதும் ஆண்களின் விரக்தி, பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறையாகவே வடிவம் பெறுகிறது. இதனால் பெண்கள் மத்தியில் நம்பிக்கையீனம் மேலோங்கும் அபாயமும் உண்டு.

இவ்வாறெல்லாம் அகதிமுகாமில் தங்கியுள்ள பெண்களின் பிரச்சினைகள் தலைதூக்கும் நிலையில், யதார்த்தம் முற்றிலும் அவநம்பிக்கையாக ஆகிவிடவில்லை. அரசும், அரசுசாரா அமைப்புக்களும் பாதிப்பின் தீவிரத்தை ஓரளவேனும் குறைக்கும் படியாக பணிகளில் ஈடுபட்டே வருகின்றன.

எனினும் சனாமிக்குப் பின்னர் நிர்க்கதியானோரின் மத்தியில் பெண்கள் பிரச்சினை என்று தனியே உண்டா என்ற கேள்வி எழுப்புவோர் யதார்த்தத் தோக்கி கண்களைத் திறக்கவும், அகதிமுகாம் நிர்வகிப்பில் ஈடுபடுவோர் பெண்கள் தொடர்பான விசேட கவனிப்பையே மேற்கொள்ளவும் முற்படுவது காலத்தின் அவசியமாகிறது எனலாம்.

சந்திரசேகரன் சசிதரன்

சமத்துவம் என்பது...!

பெண் இனத்தின்
அக்கினி எழுத்துக்களை
அரசாங்கம் அனுமதித்தாலும்
சோகத் தினவுகளை எழுதி
ஆவதென்ன லாபம்...?

இன்னும் பெண்ணினத்தின்
அனல் வாழ்க்கையில்
ளியும் சுதந்திர தாகம்
ஜோடிக் கண்களின்
சோகம் அல்ல
கோடிக் கண்களின்
சோகம்.

இதை உரத்துப் பேசியதால்
ஆங்காங்கே வந்த
கிளர்சி நெருப்புக்களையும்
அடக்கு முறைகளையும்
பொறுக்க முடியவில்லை

பொய்யர்களோடும்
பொறுப்பற்றவர்களோடும்
போட்டியிட்டுக் கொண்டு
அடி நெஞ்சில் உறங்கிக் கிடந்த
யுக நெருப்பை
மெய்யாய் ஓர் கணம்
அலசியதால்

இஷ்டம் போல் சிறகுகளை
அசைக்க முடியாமல்
ளித்தது நெருப்பு.
நம் பெண் இனம்
புறப்பட்ட போது
எழுந்த வினாக்களின் வெப்பம்
கருவறையையும் கலங்க
வைத்தது.
விடைகளின் கதறல்கள்
மௌனத்தின் சிகரத்தில்
இதயத்தை வெடிக்கச் செய்தது.

பெண்மைக்குச் சுதந்திரம்
என்பது இங்கே
இருப்பதையும் பறிப்பதாயிற்று
இன்று நாம் இருப்பது
இருட்டிலென்று உறங்கிய
விளக்குள் உணர்ந்து
கொண்டதால்
அடக்கு முறைக்கு எதிராக
பெண்ணினம் இங்கே
பத்திவைத்துக் கொண்டது

“துளிர் விடும் துளசி”

முதலாம் காட்சி
குமேபம் - 01

பாடல் : தரைமேல் பீறக்கவைத்தான் எங்களை தண்ணீரில்
மிதக்கவைத்தான்
(இப்பாடலை மீனவன் பாடிவருதல்)

மகள் : அம்மா சகாயம் படித்த பாடல கேட்டங்களா?

அம்மா : ஓம்புள்ள கேட்டன் அவன்ட பொஞ்சாதி தண்ணீல
பொயிட்டாலே, ஒரு புள்ள மட்டும் மிச்சம். அதுநினைச்சி மனம்
வருந்தி பாடச்சிப் போறான்.

மகள் : ஓம்மா நாம் புத்தி சொல்லி அவனுக்கு தூரியப்படுத்த
வேணும்.

பேத்தி : அம்மா நான் வீளையாட போகட்டா

அம்மா : வேணாம் மகள் எதீலூம் ஏறி கால் கைய உடைச்சா யாரு
நம்மள பார்க்கீர? அப்பாவும் இல்ல.

மச்சாள் : ஏன் மச்சாள் அவள வீளையாட அனுப்புங்களன். அதீல ஏறாத
இதில ஏறாத என்று பொத்தீப் பொத்தீ வளர்த்ததால
அரைவாசிப் பீள்ளைகள் சனாமி அலையீல போனதுகள் அந்த
நாளில என்ன அம்மா மாங்கா ஆய, கறிவேப்பில ஆய மரத்தீல
ஏற்றினவ. அதனாலதான் இந்த சனாமிக்குசூட ஏனியீல ஏறி
பீளேட்டில ஏறி என்ட உயிர காப்பாற்றினன். இன்னும் பீழை
செய்யாம அந்தப் பீள்ளைய வீளையாட அனுப்புங்க. போ பீள்ள
போய் வீளையாடு.

பாட்டி : சும்மா இரு பொம்புளப் புள்ள அடக்க ஒடுக்கமா இருக்கனும்.

அம்மா : நீ போய் கவனமா விளையாட்டு வா. அம்மா நான் G.S. இட்ட போய் சாமான் வேண்டி வாறன். இரவுச் சாப்பாட்டிற்கு ரொட்டிய சுருங்க.

அம்மா : சனாமி அடிச்சதில இருந்து ரொட்டியும், பருப்புக்கறியும் வீட்டா வேறு என்ன சாப்பாடு கிடைக்கிறது. இத்தான் தர்ஹாங்க.

2^{ம்} கட்டம் குழம்பம் - 2

(தங்கம் சாமான் எடுத்து வீட்டுக்கு வருதல்)

மலர் : தங்கம் அக்கா தண்ணீ லொறி வந்திருக்கு தண்ணீ எடுக்க போகலாமா?

தங்கம் : வா புள்ள மலர். இப்பதான் சாமான் எடுத்து வாறன். அதுக்குள்ள தண்ணீயும் வந்திட்டா, வெளியேயும் நான்தான் செய்யவேணும் வீட்டு வேலையும் நான்தான் செய்யனும்.

மலர் : ஏனக்கா ஜோன் அண்ணன் எங்க?

தங்கம் : அந்த மனுசன் எங்கடி புள்ள வம்மி மரத்தழைல் நின்று ரம்மி அடிக்கிறார்.

மலர் : ரம்மி என்றா என்னக்கா?

தங்கம் : அது கடதாசீ கூட்டம் விளையாடுதல். எப்படி குடும்பத்த பார்த்த மனுசன் இப்ப ஒரு வேலையும் செய்யிறகில்ல.

தங்கம் : அது சனாமிக்கு முன். சனாமிக்கு பீன் முகாமில வந்ததில இருந்து ஓசீல காச கிடைக்குதுதானே. டைமுக்கு டைம் சாப்பீடு. பீறகு காட்ஸ் விளையாடும் வேறென்ன வேலை செய்றார்.

மலர் : என்ட புருசன் என்டா தங்கம். என்னோட சேர்ந்து எல்லா வேலையும் அவர்தான் செய்கிறார்.

தங்கம் : நீ குடுத்து வச்சனி. நீ போய் தண்ணீய எடு நான் சணங்கீ வாறன்.

மலர் தண்ணீர் எடுக்கச் செய்தல்

ஜோன் : “ஆண்டவன் படைச்சான் என்கிட்ட கொடுத்தான், அனுபவி ராஜான்னு அனுப்பி வைச்சான், என்ன அனுபவி ராஜான்னு அனுப்பி வைச்சான்”

தங்கம் : என்ன ஆடலும் பாடலுமா இருக்கு

ஜோன் : இந்தாடி பணம் கொண்டுபோய் வை.

தங்கம் : எங்கேயும் வேலைக்குப் போன்றுபோய் வை செஞ்சிங்க.

ஜோன் : இல்லாடி ரம்மியழச்சி வெண்ட காசு

தங்கம் : சீச்சீ இந்தப்பணம் எனக்கு வேணாம். உழைச்ச காசு என்றா எனக்குத் தாங்க. அதுதான் உடம்பில ஓட்டும். இதெல்லாம் வீட்டுட்டு நாளையில இருந்து சகாயத்துடன் கடலுக்குப் போங்க.

ஜோன் : கடலுக்கா எனக்கேலா அதக்கண்டாலே நடுங்குது.

தங்கம் : சோறு பொறுத்து செத்தவன் எல்லாம் சோறு சாப்பிடாமத்தானா இருக்கிறான், வாகனத்தில அடிபட்டு சாகிறவங்க எல்லாம் வாகனத்தில்ல ஏறாமயா இருக்கிறாங்க. இந்தக்கதையெல்லாம் வீட்டுட்டு கடலுக்குப் போங்கப்பா.

(சகாயன் பீள்ளையுடன் வருதல்)

சகாயன் : அக்கா... அக்கா பீள்ள அழுகிறாள் பால் கொஞ்சம் அடிச்சத் தாங்க.

தங்கம் : இங்க கொண்டா நான் பாலடிச்சு கொடுக்கிறன்.

ஜோன் : என்னடா சகாயம் இந்தப் பீள்ளையை கொண்டு தீரியிரா, இப்பதான் நல்ல வீலைக்கு பீள்ளையள கொடுக்கலாமே. எனக்கு தெரிஞ்ச இடமிருக்கு நல்ல வீலைக்கு வீற்றுத் தாறன்.

சகாயன் : என்ன மச்சான் நீ இப்பாடு சொல்லுறா என் பெஞ்சாதீடு உயிரே இந்தப் பீள்ளதான். அவள் அலையோட போயிட்டாள். அவளையும் சேர்த்து இந்தப் பீள்ளையிட்டதான் நான் பார்க்கிறன் இனி இப்பாடு என்னட்ட கதைக்காத.

தங்கம் : இங்க வாங்கப்பா என்ன கதையெல்லாம் கதைக்கிறீங்க.

ஜோன் : ஒண்டுமில்லப்பா சம்மா இவனோட கதைச்சனான் .

சகாயன் : அக்கா உங்கட முகத்தீற்காகத்தான் நான் பார்க்கிறன். வேறாரும் இப்பாடு கதைச்சா முகத்த உடைச்சீருப்பன்.

தங்கம் : நான் அவரப் பார்க்கிறன். நீ உந்ட வேலையப் பார்... தம்பீ பீள்ளைய கவனமாப் பார்.

(சகாயம் சென்ற பின்னர்)

தங்கம் : என்னப்பா உங்கட கத. அவன் சனாமில அடிப்பட்டு கஸ்டப்பட்டு முன்னுக்கு வாறான். நீங்க அவனீட்ட இப்பாட்யா கதைக்கிறீங்க நாளையீல இருந்து அவனோட கடலுக்கு போறீங்க. அதுசரி நீங்க என்ன ஒருமாதீரி குடிக்கயும் தொடங்கிட்டிங்க இப்ப.

ஜோன் : இல்லடி, புள்ள செத்த துக்கத்தீல இருந்து மீளத்தான் குடிச்சனான். எனக்கு எண்ட புள்ள செத்தது சரியான துக்கம்.

தங்கம் : இங்க உங்களுக்கு மட்டுமா துக்கம் எனக்கும்தான் துக்கம். அப்ப நாளைக்கு எனக்கும் சேர்த்து ஒரு சப்பட்ட போத்தல் எடுத்து வாங்க.

(ஜோன் மனைவியை அடிக்க வருதல்)

தங்கம் : இங்க அடிக்க வந்தீங்க எண்டா நானும் கைய ஓங்குவன் பீறகு மதிப்பு மரியாத எல்லாம் இல்லாமல் போயிடும்.

ஜோன் : நீ இப்படி கதச்ச படியாத்தான் கையோங்கினான். இனி அடிக்கமாட்டன்றி.

தங்கம் : இண்டயோட இதெல்லாம் வீட்டுட்டு நாளையில இருந்து கடலுக்கு போங்க. ஒரே அரசாங்கம் தராது, இனியாவது தீருந்தீ நடங்க நான் போறன்.

ஜோன் : அவள் சொல்லிறது சரிதான். நாம பயப்படாம கடலுக்குப் போவம். எனக்கு அவளவீட்டா யாரு இருக்கிறா. அவள் சொல்லிறபடி நடந்தா எண்ட குடும்பம் முன்னேறும் தானே.

3ம் கட்டம்

(மகள் வருதல்)

மகள் : அம்மா ரொட்டி சுட்டு முடிஞ்சா தாங்க பசீக்குது.

அம்மம்மா: இந்தா பீள் சாப்பீடு

மகள் : அம்மா உங்களுக்கு ஒரே சாப்பாடுதான். A/L டெஸ்டுக்கு இன்னும் 1 மாசம்தான் இருக்கு. நீங்க என்ன செய்யிறீங்க.

அம்மா : இங்கபார் யூலி, உன்ட அப்பாவும் தங்கச்சீயும் அலையோட போனதிலிருந்து நான்தானே உங்கள பாதுகாத்து வளர்த்து வாறன். மற்ற அம்மாமார் மாதிரி சம்மா சம்மா தீரியிறன் எண்டா சொல்லிறா.

யூலி : (அமுதுகொண்டு) அப்பா நான் டொக்டரா வரவேணும் எண்டு கனவு கண்டு பழப்பிச்சவர். என்ன கேட்டாலும் வேண்டித் தருவார் எவ்வளவு டியூசனும் பழச்சித் தந்தவர். இப்ப என்ட புத்தகம் எல்லாம் தண்ணியோட பொயிட்டு. நான் எப்படி டொக்டராவது.

அம்மா : யூலி அழாதபீளன். அப்பா இல்லாட்டியும் நான் உன்ற பழப்புக்கு எல்லா உதவீயும் செய்யிறன். டவுனில போய் பீளனையலிட்ட கொப்பியல்லாம் வேண்டிவந்திருக்கிறன். அதில நோட்ஸ் எடுப்பாதரிட்ட சொல்லி புது பள்ளியிலும் இடம் கிடக்கிட்டு. இவ்வளவு கஸ்டப்ப்ரூறன் யாருக்கு உங்களுக்காகத்தான். இது புரியாம நீ அமுதா சரியா.

யூலி : இல்லம்மா என்ற லெச்சீயமே டொக்டராவதுதான். அது இந்த சனாமி வந்து கெடுத்துட்டு. அதுல அப்பாவையும் தங்கச்சீயையும்கொன்று போட்டிட்டு. இதனால என்ட பழப்பு போயிட்டுது. அதுதான் அம்மா எனக்கு கவல.

அம்மம்மா: யூலி நீ பயப்படாம பழ நான் மாவீடிச்சு கடையப்பம் செஞ்சீ உனக்கு டியூசன் பழக்க காசுதாறன் உன்ட எண்ணம் பழப்பில -தான் இருக்கவேணும்.

அம்மா : பார்த்தியா யூலி இந்த வயசு போன நேரத்துல நாம அவயப் பார்க்கிறதா அவ நம்மள பார்க்கிறதா? இப்படி உழைச்சு காசுதார அவய பாராட்ட வேணும். நானும் ரெட்குரஸ்ல வேலைக்கு போய் கூலி தந்த காசல கொஞ்சம் சேர்த்து வைச்சீருக்கிறன். உன் பழப்புக்காகத்தான். உன்ட எல்லாக் கவனமும் பழப்பில தான் இருக்கவேணும். அப்பா கணவு இந்த அம்மா நனவாக்கிக் காட்டுவன். இப்ப என்ன, யூலி அம்மா போறா பார்

என்று சொல்லிறவங்க ஐந்து வருசத்தீற்கு பிறகு டொக்டர் யூலிட் அம்மா போறா என்று சொல்ல வைப்பன் இது என்ட சவால்.

யூலி : அம்மா என்ட செல்ல அம்மா. நான் உங்களுக்காகவே டொக்டராகுவன். உங்கள் என்ட கண்ணுக்குள வச்சுக் காப்பாத்துவன்.

அம்மம்மா: என்ன பீள்ளி இரைச்சலா இருக்கு.

(மச்சாள், தங்கம், மலர் அனைவரும் வருதல்)

அம்மா : என்ன தங்கமக்கா என்னவும் பிரச்சினையா?

தங்கம் : ஓம்புள்ள சனாமியாம் என்று சனம் எல்லாம் ஓட்டுது. இந்தச் சனத்தீடு பொய் வதந்தீடு.

அம்மா : சும்மாவா அவங்கள் வீட்டுட்டு வாறீங்க நல்லா நாலு வார்த்த கேட்டிருக்கலாமே.

தங்கம் : நல்லா ஏசிட்டுதான் வாறன். இதெல்லாம் கள்ளன்கள் தான் வதந்தீய கிளப்புற. எல்லாரும் ஓட்டு, பிறகு எல்லாத்தையும் களவெடுக்கிற.

மச்சாள் : அந்தைக்கு சனாமி வருகிறது என்றால் ரி.வி, ரேடியோ மூலம் சொல்றாங்களே। நாமே ஏன் பயப்பட வேணும்.

மலர் : ஓமக்கா நாம இதுக்கெல்லாம் ஏமாறக்கூடாது. வருங்காலத் தீல் நாம கைரியமா இருக்க வேணும் பயப்பட்டு வாழ்முடியாது.

அம்மம்மா : ஓம் பீள்ளையள் இனி ஓடவும் முடியாது. வந்தா உயரமான இடங்களில் ஏறி நீற்கவேண்டியதுதான் என்ன சரிதானே.

அம்மா : ஓமக்கா இப்ப வெள்ளம் வந்தா நீந்தவும் பழகிட்டம். அல வந்தா மரத்தீல ஏறவும் பழகிட்டம். இனி இதற்கெல்லாம் பயப்படத் தேவையில்லை.

యులి : అమ్మా నానీ ఇంపతాణ్ కటర్ కరాయిల ఇరుక్కిర నమ్మట ఉటంగ్ వీట్ ట్రుక్ కుప్ పోననాన్. ఆంక పెంనాల ఇరుంత తులాచి మరమ్.

అమ్మా : ఓమ యులి అతు అణ్ణటక్కె చెత్తమాతీరీ ఇరుంతటె.

యులి : ఇల్లమ్మా ఇంప తులీరీ వీట్ ట్రు చెసిచ్ స ఎవ్వణవు ఆమ్కా ఇరుక్కమ్మా.

అమ్మా : పాత్తియా యులి అంతస్ చీణ్న మరమో వాళ్ళవెణ్ణుమ్ ఎణ్ణు తులీరీత్తు వార్గంత్తు వరక్కుణ్లా మనీతరాకప్ ప్రిఱ్ంత నామ్ చొంతమ్ చొత్తు ఎల్లామ్ ఇమ్మంతాలుమ్, వాళ్ళంతు పార్కులలామ్ ఎన్ర మనుమ్ ఎమక్కుణ్లా ఔంకీ నీర్చుతు. అతుతాణ్ నమక్కు నమ్పిక్కు. నామ్ ఏన్ ముంపు పోళు వాళ్ళకుకయై వాళ్ళ ముయర్చీక్క ముఢయాతు నమ్మాల ముయన్రాలు ముఢయమ్.

తస్కమ్ : ఓమ పుణ్లా, నీ చొల్లిరతు నూర్హుక్క నూరు ఉణ్ణమై. అతెల్లామ్ పోకట్ ట్రుమ్ ఎణ్ణట వీట్ లా ఇంవర్తాణ్ ఇణ్ణటక్క చమయిలు. ఇంప ఇవర్ ఎన్నోట నల్ల ఉత్తుమ్మిప్పు తారార్.

అమ్మా : ఎన్నకు ఇణ్ణటక్క జ్ఞాన్ అణ్ణనా చమయిలు. నాంక ఎల్లోర్చుమ్ చాప్పిట వరలామ్.

తస్కమ్ : అతుక్కెకన్న ఎల్లార్చుమ్ వాంక చన్తోచమా చాప్పిటలామ్.

నీరెవ

కలాపమ్ కలెమణ్రక్
కుమ్మవినర్

சட்டெரித் தெழும்பும....!

எங்கள் வினாக்களுக்கு
இன்னுமேன் மௌனக் குறிகள்?
சுதந்திர காற்றை சுவாசிக்க
சுக்கியற்றவர்களா நாங்கள்

“கலாசாரக் கோப்பைக்குள்
கட்டுண்டு கிடக்க இடமளிக்காது
எங்கள் பேனாக்கள் கூட
உரிமைக்காய் கீறும் போது

முட்களாய் குத்தும்
உங்கள் மறைமுக முனைகள்
இன்னும் முறியாமல் கிடக்கிறது.

சீண்டல்களுக்கு மசிந்து
செயற்பாடுகளுக்கு உடந்தையாகி
புடைவைக்கடை பொம்மையாக
பொருட்படுத்திப் பார்க்கும் - உங்கள்
வெறிகளும் முறிந்த பாடல்லை!

முயற்சிக்கும் வெற்றிக்கும்
உந்துதலாய் பெண் நாங்களிருக்க
உங்கள் ஆசைக்கனவுகளை
அரங்கேற்றி விட்டு
எங்கள் கனவுகளை
கருவோடு சிதைத்தீர்கள்

என்றும் ஒடுக்கப்பட்டதாலே
இன்று ஓன்றித்து விட்டோம்
நாங்கள் தடுத்தாறனாலும்

அந்திப்பந்துகள் அகலாத்தாலே
அதை அடித்தாட முனைகிறோம்

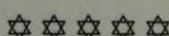
யுகம் யுகமாய் பெருக்கெடுத்த
எம் கண்ணீர் உப்பைத்தான் - நீங்கள்
சமைத்து சுவைக்கிறீர்கள் போலும்...

பெண்களை அடக்கித்தான்
உங்கள் சுதந்திரமென்றால்
எங்கே.....

பெண்ணே
மாறுங்கள்..... அப்போதே
எங்கள் உரிமைகளுக்காக
நெருப்பாய் மோதுவீர்கள்

இன்று நாங்களும் நெருப்புத்தான்.....
எவரையும் சுநுவதற்கல்ல
சுட்டெரித்த சமுகத்தை
சரிப்பெருத்தவே எம் விருப்பு

எஸ். ஏ. கோகுவன்

சமத்துவத்திற்காய் நாமும்....!

இன்று இந்த உலகத்தின் பல்வேறு ஸ்ரீதேசங்களிலும், பல்வேறு சமூகங்கள் மத்தீயிலும் பல்வேறு வித்தியாசமான நிலைகளில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒருக்குமுறைகள் பற்றியும், அந்த ஒருக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் பற்றியும் பரவலாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றன.

குறிப்பாக இன்று சர்வதேச அளவிலும் தேசிய அளவிலும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஊடகங்கள் அனைத்திலும் மிகவும் முக்கியமாக அலசப்படும் வீடயமாக ‘அரசியல் ஒருக்குமுறைகள்’ என்கின்ற அம்சம் அமைந்திருப்பதைக் காண்கின்றோம்.

அதாவது, உலகம் முழுவதும், நாடுகளுக்கிடையேயும், தேசிய இனங்களுக்கிடையேயும் இடம் பெற்று வரும் ஒருக்குமுறைமைகள் பற்றியும் இந்த ஒருக்கு முறைகளிலிருந்து வீருதலைப் பற்றியும் அமைந்த செயற்பாடுகள் பற்றி மிகவும் முக்கியமாகப் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

இவ்விதம் உலகம் முழுவதும் பேசப்படும் அரசியல் ஒருக்குமுறைகள், அவற்றிலிருந்து வீலகுதல் போன்ற செயற்பாடுகளில் வீசேடமாக ஒருக்கு முறைகளுக்குள்ளாகும் தரப்பினர் தாம் பூரணமாக ஒருக்கு முறைகளிலிருந்து வீருபடுவதற்கான செயற்பாடுகளின் முக்கியமான அம்சமாக ஒருக்கு முறைகளுக்கு எதிரான குரல்களை எழுச் செய்தலின் அவசியம் குறித்த செயற்பாடுகளில் ஈருபட்டு வருகின்றமையினைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது..

அயர்லாந்தின் வீருதலைப் போராட்டம் தொடங்கி பாலஸ்த்தீனம் மீதான இஸ்ரயேலின் ஆக்கிரமிப்பு, இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை என்று உலகம் முழுவதும் ஒருக்கும் தரப்பினர் மத்தீயிலிருந்து அந்த ஒருக்கு முறைகளுக்கு எதிரான குரல்களை எழுச்செய்தலின் அவசியம் உணரப்பட்டு மேற்கொள்ளப்படுவதனைப் பற்றி எல்லாம் அறிந்திடவும் கண்டிடவும் முடிகிறது.

இத்தகைய உலகச் சூழலில் வாழும் நாம் இன்று, வித்தியாசமான இந்த உலகத்தில் பொதுவான வகையில் நிகழ்ந்து வரும் பெண்களுக்கு எதிரான ஒருக்குமுறைகள் பற்றிக் கவனித்தல்

மிகவும் அவசியமானதாக அமைகின்றது.

ஏனென்றால் இன்று ஊடகங்களில் பீரதானமான பிரச்சினையாக வெளிக்காட்டப்படும் நாடுகளுக்கிடையிலான தேசிய இனங்களுக்கிடையிலான ஒருக்கு மறைகள் என்பதற்குச் சமமானதாக இந்த உலகத்தின் முழுமனிதகுலத்திற்குமே அச்சுறுத்தல் கொண்டதாக பெண்களுக்கு எதிரான ஒருக்குமறைகள் அமைந்து வருவதை நாங்கள் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தப் பின்னணியில் முழுமனித குலத்தின் எதிர்காலத் தொடர்ச்சிக்கு அச்சுறுத்தல் கொண்டதாக அமைந்து வரும் பெண்களுக்கு எதிரான ஒருக்குமறைமைகளுக்கு எதிரான குரல்கள் என்பது பெரும்பாலும் பெண்களாலேயே எழுப்பப்பட்டு வருகின்றதனைக் காண்கின்றோம். பெண்கள் அமைப்புக்கள் பெண்ணிலைவாதச் செயற்பாட்டாளர்கள் என்று பெருமளவிற்கு பெண்களே ஜனநாயக வழிகளில் பெண் ஒருக்கு மறைகளுக்கு எதிரான தமதுகுரல்களை எழுப்பி வருகின்றார்கள்.

சுயாதீனமான வகையில் சில ஆண்கள் பெண்கள் மீதான ஒருக்குமறைகளுக்கு எதிராகக் குரல் கொடுத்து வந்தாலும் அமைப்பு ரீதியில் பலமான எதிர்ப்புக் குரல்களாக பெண்களின் குரல்களே அமைந்து வருவதனைக் காண்கின்றோம்.

இத்தகைய சூழலிலேயே மேற்படி பெண் ஒருக்கு மறைகளுக்கு எதிரான செயற்பாட்டாளர்கள் ஒருக்குகின்ற ஆண்கள் தரப்பிலிருந்து பெண் ஒருக்குமறைகளுக்கு எதிரான குரல்கள் வருதலீன் அவசியம் குறித்த செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார்கள்.

இந்த வகையில் செயற்பட்டு வரும் பெண்ணிலைவாதச் செயற்பாட்டாளர்களுள் ஒருவரான கமலா வாசகி மட்டக்களப்பு சீலாமுனை மற்றும் கருவேப்பங்கேணி ஆகிய கிராமங்களைச் சேர்ந்த இளைஞர் களிடையே உலகளாவிய ரீதியில் பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் ஒருக்கு மறைமைகள் பற்றியும், வன்மறைகள் ஆனவை முழுமனித குலத்திற்கும் அச்சுறுத்தல் மிக்கவை என்பதை உணர்த்தியும் இத்துடன் பெண்களின் விடுதலை என்பது உலகின் முழு மனித குலத்திற்குமான விடுதலையுடன் சம்பந்தப்பட்ட செயற்பாடு என்பதையும் விளக்கி வந்தார்.

இத்தகைய செயற்பாடானது கலந்துரையாடல்கள், பயிற்சி பட்டறைகள், கலை, இலக்கிய ஆக்கச் செயற்பாட்டுப் பயிற்சிகள், கலையளிக்கைகள் என்பவற்றினாடாக மேற்கொள்ளப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு கடந்த வருடம் (2004) ஒக்டோபர் மாதம் தொடர்கிழங்கும் பரிசும் மாதத்தின் முற்பகுதிவரை நிகழ்த்தப்பட்ட செயற்பாடுகள் ஆடாக உலகளாவிய வகையில் பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிரான ஆண்களின் குரல்கள் கவிதைகளாக, பாடல்களாக, கட்டுரைகளாக, வெளிவரும் நிலைமை சீலாமுனையிலும், கருவேப்பங் கேணியிலும் உருவானது.

இவ்விதம் பெண்களுக்கு எதிரான ஒடுக்கு முறைகளுக்கு எதிராக ஆண்கள் எழுப்பிய குரல்கள் வீரவரையாளர் சி. ஜெயசங்கரின் நெறிப்படுத்தலில் ஓர் அரங்கச் செயல்வாதமாக உருவாக்கம் செய்யப்பட்டது.

இந்தச் செயல்வாதமானது முன்றாவதுகண் உள்ளுர் அறிவுக்கிறன் செயற்பாட்டுக் குழுவின் “பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன் முறைகளுக்கு எதிரான ஆண்களின் செயல்வாதம் என்கின்ற பெயரில் கடந்த மார்ச் - 08 சர்வதேச பெண்கள் தீர்த்தில் சீலாமுனைச் சிறுவர் கலைக்கோட்டத்தில் நிகழ்த்தப்பட்டது.

இதனையருத்து மட்டக்களப்பில் சனாமி அனர்த்தக்தீனால் பாதீக்கப்பட்ட கல்லூரி தீருச்செந்தூர் பகுதி மக்கள் தங்கீ வாழ்ந்த நலன்புரி நிலையத்திலும், பின்னர் மட்டக்களப்பு சூரியா பெண்கள் அபிவீருத்தி நிலையத்தீனர் நடாத்திய ‘வாழ்வோம் - 2005’ பெண்கள் தீன நிகழ்விலும் அளிக்கை செய்யப்பட்டது.

இவ்விதம் உலகின் பன்மைத் தன்மைகளை கருத்தில்கொண்டு சுயாதீனமும், சமத்துவமும், தன்னிறைவும் கொண்ட சமூகங்களின் உருவாக்கத்திற்கான ஜனநாயக ரீதியிலான மனித முகத்துடன் கூடிய பெண்களின் குரல்களுக்கு ஆதரவான ஆண்களின் செயல்வாதம் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

து. கெளாஸ்வரன்

கறுப்புக் கொடி.

விடிந்தது, என்பதை ஒளி அறிவித்தது. எழுந்தேன்... எழுந்து பின் தூங்கி மீண்டும் எழுந்து.... மரணிக்கும் வரை தொடர் கதைதான்... காலச்சுழலில் சமுக ஏற்றத்தாழ்வுகளின் சாம்ராஜ்யம் வெற்றிக் களிப்போடு கொடிகட்டி வீற்றிருந்தது. அடிமை அலையில் சிக்கித் தத்தளிக்கும் சிறு துரும்புகளாய் எத்தனை காலம் வாழ்வார்கள் எனும் எண்ணத்தால் மனம் சமுகத்தைப் பார்த்தபடி முசாப்பாய்..... கருமுகிழ்கள் முகிழ்ந்தபடி வழமைக்குமாறாக உடல் ஜீவனிழந்திருந்தது. என்றாலும் மனம் போராட்டம் நிகழ்த்தி தனக்குத்தானே தர்க்கித்தபடி.... ஓர் உண்மை மட்டும் புரிகிறது. ஞானம் என்கின்ற மரத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஊற்றப் படும் நீர்தான் துயர் என்று. தெளிவு தேவைப்பட்டது. அன்றோர் காலத்தில் வறண்டிருந்த என் சிந்தனை நிலத்தில் துளித்துளியாய் மழைநீராய் புதிய சிந்தனைத் தூவல்களை மீண்டும் புரட்டுகின்றேன். துயரம் ஒடிற்று.

புதிய மலர்ச்சியுடன் புறப்படுகின்றேன்... அவசரமாய் நடந்த நான்... வீதி ஓரத்தே அசுத்தக் குழி ஒன்று நாற்றமெடுத்தபடி நடமாடுவதாய் உணர்கின்றேன். சற்றே திரும்பிய என் கண்களும் இதயமும் அங்கேயே நிற்கிறது. தினமும் இதே வழியில்தான் பயணிக்கின்றேன். ஆம் தினமும் காணும் உருவாம்தான். ஓர் சதத்திற்கும் உதவா ஒன்றாய்நின்ற ஒன்று உள் சிந்தனையில் வீழ்ந்து ஜீவன் பெறுகிறது. ஆழமாய் மிக மிக ஆழமாய்... சிந்தனையுடன் பார்க்கின்றேன் பத்தடி தூரத்தில் வந்தாலே இன்னும் பத்தடி தூரம் ஒடும் கூட்டத்தில் நானும் கூட... சீ.. சீ.. சீ.. நினைத்ததில் வெட்கினேன். இன்று ஒருமுறை பார்த்த மனம் ஆறுதல் படவில்லை. இன்னும் ஓரமுறை பார்க்கின்றேன்... உலக கின்னஸின் அசுத்தத்திற்கான இடத்தைப் பிடிக்கலாம். மனம் மறுமுறை மீண்டும் பார்க்க வைத்தது. இவனுக்கு ஊனமா? இல்லை

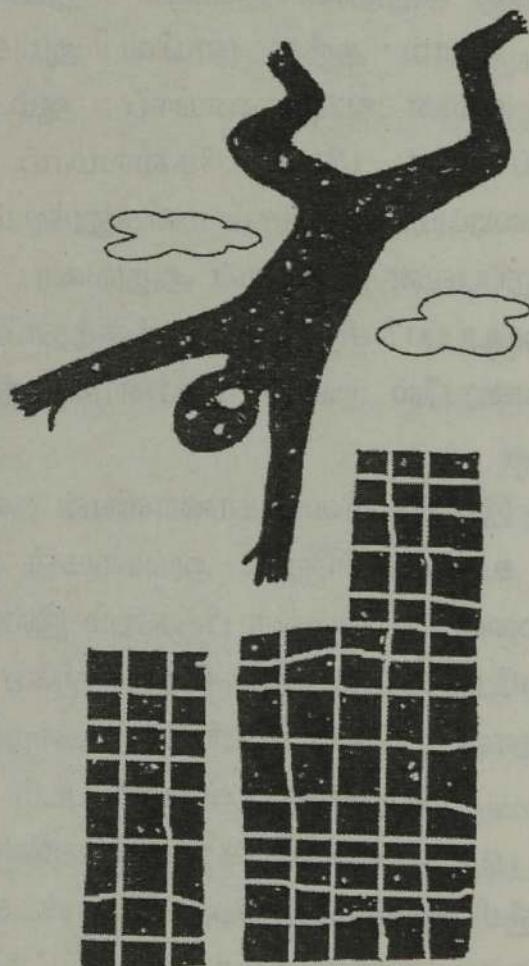
இல்லை. கை கால் எல்லாம்நன்றாக இருக்கிறதே... ஓர் வேளை மனதில் ஊனம்.... பைத்தியமா? அப்படியும் தெரியவில்லை பின் ஏன்? ஏன்? ஏன்? இப்படி? தன்னை சுத்தப்படுத்தவே சோம்பிப்போன அவனால் எங்கே? அந்த உயரிய உழைப்பின் மகத்துவம் தெரியப் போகிறது? ஒன்றுமே உணராத அவனால் பசி... அதை மட்டுமே உணர முடிகிறதே? பிச்சை இரஞ்சல்களில் வளர்க்கப்பட்ட உடல் தலைமுடி கயிறு திரிக்கப்படும், பற்கள் தார் பூசப்படும், தோல் சாணி மெழுகப்படும் உடை, உடை.. ஒப்புமை சொல்லத் தெரியவில்லை.

பிளாட்போர் இரவுகளில் நாயை அணைத்த படி ம் .. சமத்துவம் தெரிகிறது. ஆனால் சிந்தனை மட்டும் கழுமரத்தில் ஏறிவிட்டது போலும்: அதுதான் இப்படி... இப்படியும் வாழலாம் என்று .... பகல் நேரம் அந்த நாயின் ஆட்சியில் ... நாய் உயர்திணையாய் அவன் அ.:நிணையாய் ஆம்... ஆம்... ஆம்... நாயை விட கேவலமாய் மிக மிகக் கேவலமாய் அருவருக்கும் பார்வைகளும் கல்லடியும், நாயிற்கும் மனிதனுக்கும் பேதம் தெரியா அசிங்கங்கள்... பிறப்பவன் இறப்பான் அதுவரை... அசிங்கப்பட்டு... அசிங்கப்பட்டு... அப்பப்பா? சிந்திப்பவனுக்குத்தானே அசிங்கங்கள் தெரிகிறது. அதுவரையில் அவன் தப்பினான் சந்தோசம்.

இவன் ஏன் இப்படி? விடை காணாவிடின் தலையே வெடித்து விடும் போல .... உணர்கின்றேன். அங்கங்கள் சீராய் உள்ளது அங்கவீனநும் இல்லை. பார்வைக்கு பித்தனும் இல்லை. உழைத்து... சுத்தமாய் வாழலாமே? இவன் இரஞ்சி இரஞ்சியே பழகி விட்டான். அதுதான்... அதுதான்... தொழிலாளிகள் உழைத்து உழைத்தே பழகியது போல ... பெண்கள் அடிமைப்பட்டு அடிமைப்பட்டே பழகியது போல் முதலாளிகள் சுரண்டி சுரண்டியே பழகியது போல இவன் இரஞ்சி இரஞ்சியே பழகிவிட்டான். காயகல்பங்களை உட்கொண்டு இளமை காக்க துடிக்கும் கூட்டத்திடையே இதோ

இவன் மனத்தளவில் ஊனமாய்... நின்று அவன் காட்டும் கறுப்புக் கொடி. ஏற்றத்தாழ்வுகள் நிறைந்த இச் சமூக சாம்ராஜ்ஜியத்தின் முன் தனது கோபத்தை நடமாடும் பின்மாய் காட்டும் ரூபம்... சமத்துவமற்ற இச்சமூகம் இயலாமையில் சிக்குப்பட்ட எவரைத்தான் விட்டு வைத்தது? அவனாவது பரவாயில்லை அவனளவில் கறுப்புக்கொடி காட்டி இச் சமூகத்தின் மீதான கோபத்தைக் காட்டி விட்டான்... என்மட்டில் விடை கிடைத்தது. அவ்வளவுதான் நானும் மனது நசிய இந் நீண்ட பயணத்தில்.....

ஜெ. பாலறஞ்சனி
ஹட்டன்

மாநகர வாசிகள்

நிசுப்தமான நிஜங்கள்

சீறு நீரலைகள்

போலே...

ஓலிக்காமல்

ஓலிக்காமல்

அடங்கி அடங்கியே....

பேர் அலையாய்

ஓலித்து பிரவாகிக்கும்

யுகத்தை

நோக்கி நோக்கியே

நெந்த படி

இம் மாநகர

கொடி தன்னில்

வண்ணச் சீலைகள்.

வெயிலில் காய்ந்து,

மழையில் நனெந்து,

புயலில் சீக்கி,

வெள்ளத்தில் அடித்து,

போய் சேரும்

கிடப் பாதை

அடைபட்டு

அலை மோதும்...

எத்தனை வண்ணத்தில்

எத்தனை சீலைகள்
 கந்தலாய் அம்மா!
 கசக்கி கசக்கி
 கழுவுப்பட்டும்
 அணியாக.....

ஓட்டுப் போட்டு
 ஓட்டுப் போட்டு
 எத்தனை கிடத்தில்
 தொத்த தழும்புகள்
 கிணியும் தழும்பினை
 ஏற்க சிறு
 கிடமில்லை

இம்மாநகர
 வாசிகள்
 வேண்டி நிற்கும்
 அந்த சுவர்க்கலோக
 திறவு கோல்கள்
 அந்த ...
 அநியாயம் மிக்க
 பேய்களின் கைகளில்

* ஜெ. பாலரஞ்சனி
 ஹட்டன்

வன்முறையால் பாதிய்பூரம் பெண்கள் சட்டத்தின் உதவியை நாடும் போது எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் - மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கள ஆய்வு.

சமூகத்தின் பால்நிலைப்பாகுபாடு காரணமாக பெண்கள் மிகவும் பாதிப்புக்குள்ளாகுகின்றனர். பெண்களை காலம்காலமாக தாய்மையாக, இல்லாளாக, மனவியாக தர்மபத்தினியாக, பிள்ளை பராமரிப்பாளராக பல்வேறு வடிவங்களில் வீட்டிற் குரியவளாக ஆக்கிக்கொண்ட சமூகத்தில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் வன்முறைகளும் அவளை அதே படிமத்தில் நிலைநிறுத்தி வைப்பதற்கு உறுதுணையாக உள்ளது.

இங்கு சட்டத்தின் உதவியுடன் நீதி நாடிச் செல்லும் பெண்களுக்கு உண்மையில் உரிய பரிகாரம் கிடைக்கின்றதா என்பது பற்றி கருத்தில் கொள்வதாக கள ஆய்வொன்றை மேற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் 2004 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் எனக்குக் கிடைத்தது.

கள ஆய்வு நிலவரங்களை நாம் பார்ப்பதற்கு முன்னர் இலங்கைச் சட்டங்களில் பெண்களை வன்முறைகளினின்றும் பாதுகாப்பதற் காக கொண்டுள்ள ஏற்பாடுகள் என்ன என்பதையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் உருவாக்கப்பட்ட “பெண்களுக்கு எதிரான சகலவிதமான பாரபட்சங்களையும் இல்லாதொழித்தல் தொடர்பான உடன்படிக்கையை (சீடோ) இலங்கை 1981^ஆ கைச்சாத்திட்டது. இந்த “சீடோ” உடன்படிக்கையின்படி பெண்கள் பாரபட்சங்களில் இருந்து பாதுகாப்புப் பெறும் உரிமை, தேசியத்துக்கான உரிமை, அரசியலில் பங்குபற்றல், கல்வி வேலை வாய்ப்பு பெறும் உரிமை போன்ற பல்வேறு உரிமைகளைக் குறித்துரைக்கின்றது. மேலும் உடன்படிக்கையை கைச்சாத்திட்ட நாடுகள் தமது சட்டவாக்கத்தில் பாரபட்சம் காட்டும் சட்டங்களையும் வழக்காறுகளையும் நீக்கவும், புதிய சட்டங்களை உருவாக்கவும் சட்டதிருத்தங்களை மேற்கொள்ளவும் பணிக்கின்றது.

- சீடோ உடன்படிக்கையின் பின்னரான முக்கியமான விடயங்களாக,
1. பெண்கள் பட்டயம் 1993
  2. 22ம் இலக்க தண்டனைச் சட்டக்கோவை திருத்தச் சட்டம் - 1995
  3. பராமரிப்பு கட்டளைச் சட்டம் - 1995.
  4. குடியியல் சட்டம் - 2003
  5. குடியியல் நடவடிக்கைகோவை திருத்தம் - 2002
  6. பெண்ணுரிமைகள் சட்டம் (வரைபு)
  7. பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளுக்கெதிரான சட்டம் (வரைபு) ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் முக்கியமான ஒரு விடயம் பொலிஸ் பிரிவுகளில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான பிரிவு ஆகும். (Women and Children Desk) எனது கள் ஆய்வின்போது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள பிரதான பொலிஸ் நிலையம் களுவாஞ்சிக்குடி, காத்தான்குடி, ஏறாவூர், பொலிஸ் நிலையங்களிலுள்ள பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான பிரிவுகள், நீதிமன்றம், குடும்ப ஆலோசகர், கெளரவ நீதிவான், சட்ட உதவிமன்றம், சட்டத்தரணிகள், காதிமன்று (Quazi Court) இனக்க சபை மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்புச் சபை, பொது வைத்தியசாலை, சட்ட வைத்திய அதிகாரி மற்றும் அம்மாவட்டத்திலியங்கிவரும் அரச சார்பற்ற அமைப்புக்கள் என்பவற்றிற்கும் நேரடியாகச் சென்று தகவல்கள் பெறப்பட்டது.

இவற்றுள் பொலிஸ் நிலையங்களில் உள்ள பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான பிரிவொன்று உருவாக்கப்பட்டதன் நோக்கம் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்கள் முறைப்பாடு செய்வதை இலகுபடுத்துவதாகவும் பாலியல் வன்முறைகளால் பாதிக்கப்பட்டோர் தமக்கேற்பட்ட கொடுமையை பெண் பொலிஸாரிடம் முறையிடுதல் இலகுவானது என்பதற்காகவுமே. நேரடியாகச் சென்று நிலைமையைப் பார்த்தபோது அதன்

நோக்கம் கேள்விக்குறியாகின்றது.

மட்டக்களப்பு பிரதான பொலிஸ் நிலையத்தின் பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான பிரிவு 2001^ஆ ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஒரு பெண் நிலையப் பொறுப்பதிகாரி (OIC) மூன்று பெண் பொலிஸ் சாஜன்கள் (WPS) ஒரு பெண் பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள் (WPC) ஒரு பொலிஸ் (PS) என ஐவரைக் கொண்டது. முழுக்க முழுக்க தமிழர்களையும், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களையும் கொண்ட இப் பிரதேசத்தில் ஒரு தமிழ் பெண் மட்டுமே கடமை புரிகிறார். இவரே மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் முறைப்பாட்டினைப் பதிவு செய்யவராகவும் உள்ளார். ஏனையோருக்கு சிங்கள மொழி மட்டுமே தெரியும். குறித்த பெண் பொலிஸ் சாஜன் (WPS) லீவில் நின்றால் ஏனைய ஆண் பொலிசாரைக் கொண்டு மொழிபெயர்ப்பு செய்வதாக கூறப்பட்டது.

இங்கு பெறப்படும் முறைப்பாடுகளை குடும்பப் பினக்கு, காணாமல் போதல், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பாரதூரமான குற்றம் என வகைப்படுத்திப் பதிவு செய்யப்படுகின்றது. குடும்பப் பினக்குகள் என்று தம்மிடம் வரும் முறைப்பாடுகளில் அனேகமானவை மனவில் அடிக்கப்பட்டு தாக்கப்பட்டதாகவே உள்ளது. ஆயினும் முதல் கட்டமாக இருவரையும் அழைத்து ஒற்றுமையாக்கவே முயற்சிக்கப்படுகிறது இயலாத பட்சத்தில் சிவில் வழக்கு தொடரும்படி பணிக்கப்படுகிறது.

பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான பிரிவொன்று இயங்குவது பற்றி கிராமசேவகர், சமூர்த்தி அலுவலர்கள் ஊடாக பொதுமக்களுக்கு விழிப்புணர்வுக் கூட்டங்கள் நடாத்தப்படுகின்றது. இதன் காரணமாக தம்மிடம் வரும் முறைப்பாடுகள் அதிகரித்துக் காணப்படுவதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டது. எனினும் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர் கட்டுப்பாடற் பகுதிக்குள் ஓடி மறைவாராயின் கைது செய்தல், விசாரணை நடாத்தல் என்பது இயலாத காரியம்.

**மட்டக்களப்பு பிரதான பொலிஸ் நிலைய பெண்கள்
மற்றும் சிறுவர் பிரிவு பதிவேட்டின்படி.**

குமுங்பு பினக்குகள்	2002	2003	2004 மூலஸ்ட் வரை
முறைப்பாடுகள்	131	192	171
ஒற்றுமையாக்கப்பட்டவை	49	58	
சிவில் வழக்கு பதியப்பட்டவை	40	68	
விசாரணை நடாத்தப்படாதவை	01	11	
பொலிஸாரால் வழக்கு தொடுக்கப்பட்டவை	03	-	
கைவாங்கப்பட்ட வழக்குகள்	35	51	
எதிர்கால பாதுகாப்புக்காக	01	02	
ஏனைய பொலிஸ் நிலையத்துக்கு அனுப்பப்பட்டவை	01	02	
மொத்தம்	131	192	

காணாமல் போனோர்	2002	2003	2004
முறைப்பாடுகள்	13	16	12
கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை	06	06	
இன்னும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை	07	10	
மொத்தம்	13	16	

சிறு குற்றங்கள்	2002		2003	
	முறைப்பாடுகள்	வழக்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டவை	முறைப்பாடுகள்	வழக்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டவை
தண்டனை சட்டக் கோவை பிரிவு 345	03	03	01	01
வீட்டு வன்முறை	06	06	01	???
சாதாரண காயம் விளைவித்தல்	02	02	03	03
கைவிட்டுச் செல்லல்	01	01	-	-
மொத்தம்	12	12	05	04

குற்றவியல் குற்றங்கள்	2002		2003	
	முறைப்பாடுகள்	வழக்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டவை	முறைப்பாடுகள்	வழக்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப் பட்டவை
கடத்தல் / ஆட்கடத்தல்	02	01	03	??
தகாப்புணர்ச்சி	01	01	01	01
பாரதூரமான பாலியல் குற்றங்கள்	03	03	-	-
பாரதூரமான காயம் விளைவித்தல்	04	04	03	03
கொலை	01	01	-	-

கொடுமைப் - படுத்தல்	01	-	01	-
பாலியல் வல்லுறவு	-	-	01	-
மொத்தம்	12	10	09	01

களுவாஞ்சிக்குடிப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்தவரை 99% தமிழ் மக்கள் வாழ்வதாக குறிப்பிடப்பட்டது. இங்கு 2002 செப்டெம்பர் மாதத்தில் பெண்கள் சிறுவர்களுக்கான பிரிவு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 24 வயதுடைய சிங்கள மொழி மட்டுமே பேசத்தெரிந்த IOC யே உள்ளார். பெயரளவில் உள்ள இந்த பிரிவில் அனைத்து நடவடிக்கைகளும் ஆண் பொலிஸாராலேயே மேற்கொள்ளப் படுகின்றது.

முறைப்பாட்டின் வகை	2002	2003	2004 ஆகஸ்ட்
குடும்பப் பிணக்கு	10	97	69
பாலியல் வல்லுறவு	02	-	01
ஆட்கடத்தல்	01	03	11

காத்தான்குடி பொலிஸ் நிலையத்தில் மட்டுமே ஒரு தமிழ் பெண் IOC யாக உள்ளார். எனினும் குறித்த பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான பிரிவில் வேறுயாரும் கடமையாற்றவில்லை. குறித்த IOC லீவில் உள்ள நாட்களில் ஏனைய ஆண்களே கடமை புரியவேண்டியேற்படும். இப்பிரதேசத்தில் வயது குறைந்த பிள்ளைகள் வீடுகளிலும் கடைகளிலும் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளார்கள் என்றும் அவர்களை கைதுசெய்வதற்கான வசதிகள் குறைவாக இருப்பதாகவும் குறிப்பிடப்பட்டது.

ஏறாவூர் பொலிஸ் பிரிவில் முஸ்லிம் மற்றும் தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழ்கின்றனர். இப்பகுதியில் பெண்கள் சிறுவர்களுக்கான பிரிவு 2003இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்பிரிவில் ஒரு (தமிழ்) பெண் பொலிஸ் சார்ஜினும், ஒரு (சிங்கள) IOCயும் உள்ளனர். ஆயினும் சோதனைச் சாவடியில் கடமையிலீடு படுவதால் தமிழ் தெரியாத IOC யே கடமையிலிருப்பார். ஒரு

சிறிய கடையில் இயங்கிவரும் இந்த பொலிஸ் நிலையத்தில் எவ்வித வசதியும் இல்லை. விசாரணைகள், முறைப்பாட்டினைப் பதிவு செய்தல் என்பன ஆண்களாலேயே மேற்கொள்ளப் படுகின்றன. ஒப்பீட்டு ரீதியில் இப்பிரதேசத்தில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் அதிகரித்துள்ளது. இனங்களுக்கிடையில் (தமிழ் - முஸ்லிம்) கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்று சம்பாதித்த பணத்தைக் கொண்டு சுயமாக வாழ தலைப்பட்ட பெண்கள் நால் வர் வன் புணர்ச் சிக் குள் ஓாக் கப் பட்டு கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

முறைப்பாட்டின் வகை	2003	2004 ஆகஸ்ட்
பாலியல் வல்லுறவு	08	03
(நியதிச் சட்ட)	04	01
பாலியல் வல்லுறவு (16 வயதுக்கு கீழ்)		
கொலை	02	02
குடும்பப் பிணக்கு	90	56

பெண் கள் மற்றும் சிறுவர்களுக்கான பிரிவிலுள்ள குறைபாடுகள்:-

1. மட்டக்களப்பு பிரதான பொலிஸ் நிலையத்தைத் தவிர ஏனைய பொலிஸ் நிலையங்களில் தனியான அறையெதுவுமில்லை.
2. மட்டக்களப்பு, காத்தான்குடி தவிர்ந்த ஏனைய பொலிஸ் நிலையங்களில் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புக்குக் கூட பெண் பொலிசார் இல்லை.
3. எந்தவொரு பொலிஸ் நிலையத்திலும் பெண்கள், சிறுவர்கள், பிரிவுக்கான தொலைபேசியோ, வாகன வசதியோ இல்லை.
4. முறைப்பாடுகள் கிடைத்தால், சம்பந்தப்பட்டவர்களை உடனடியாக கைது செய்வதற்கான ஆளனியில்லை.

மொத்தத்தில் நான்கு பொலிஸ் பிரிவுகளிலும் பொதுமையாகக் கூறப்பட்ட விடயங்கள்:-

குடும்பப் பினக்குக்கான காரணம் :-

1. மதுப்பாவனை
2. வறுமை
3. பெண்கள் பொறுத்துப்போவதில்லை
4. பினக்கின் போது பெண்கள் கணவனிடம் அடி, உதை, தாக்குதலுக்குள்ளாகின்றனர்.

பாதிக்கப்பட்ட பெண்கள் பெறக்கூடிய நிவாரணம்.

1. இருவரும் ஒற்றுமையாக செல்லுதல்
2. சேர்ந்து வாழ மறுக்கும் பட்சத்தில் குறித்த பெண்ணுக்கும் + பிள்ளைகளுக்கும் தாபரிப்பு வழக்கு தொடுத்தல்.
3. அல்லது விவாகரத்து வழக்குத் தொடுத்தல்

மட்டக்களப்பு மாவட்ட நீதிமன்றில் விவாகரத்து மற்றும் நீதிமுறைப் பிரிவினைக்கான வழக்குகளின் போது வழக்கின் திறத்தவர்கள் குடும்ப ஆலோசகரிடம் நெறிப்படுத்தப்படுகின்றனர்.

பதிவுகளின் படி,

ஆண்டு	ஆலோசனைக்கு நெறிப் படுத்தப்பட்ட வழக்குகள்	மீள் தினக்கம் காணப்பட்ட வழக்குகள்
2002	57	10
2003	56	07
2004		
ஆகஸ்ட்	22	02
வரை		

குடும்ப ஆலோசகரான சசிகலாவின்கருத்தின்படி குடும்பப் பினக்கின் காரணமாக உடல் காயம் / ஊறுவிளைவித்தல், சீதனப் பிரச்சினை, மதுபாவனை, சோரம் போதல் போன்றன உள்ளன.

நீதவான் நீதிமன்ற பதிவேடுகளின் படி கணவனால்

கைவிடப்பட்டதன் காரணமாக ஜீவனாம்சம் கோரி தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்குகளின் விபரம்.

வழக்கு விபரம்	2002	2003	2004 ஆகஸ்ட் மாதம்
காதி நீதிமன்றினால் நெறிப் - படுத்தப்பட்ட வழக்குகள்	150	142	77
நீதிவான் நீதிமன்ற வழக்குகள்	95	93	69
மொத்தம்	245	245	144

மட்டக்களப்பில் இயங்கி வரும் சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம் கடந்த 1996ம் ஆண்டிலிருந்து சட்ட உதவி சேவையை செய்து வருகின்றது. இதன் சட்ட உதவி இணைப்பாளரான எம். விஜயகுமாரியை சந்தித்தபோது பெண்கள் வழக்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் போது பல்வேறு இன்னல் களை எதிர்கொள்கிறார்கள். குறிப்பாக வழக்குகள் தீர்ப்பு வழங்கப்படாது இழுத்தடிக்கப்படுவதாகவும் இதனால் மனச் சோர்வடைந்து பெண்கள் வழக்குகளை கைவிடுவதாகவும் கூறப்பட்டது.

சூரியா பதிவுகளின் படி 2002ம் ஆண்டில் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை தொடர்பாக முறையிடப்பட்டுள்ளது. இதில் 33 சம்பவங்கள் கணவனால் வன்முறை புரியப்பட்டுள்ளது. படித்தவர் சமுகத்தின் உயர் அந்தஸ்ததில் உள்ளவர் என்ற வேறுபாடின்றி டாக்டர், பொலிஸ் பல்கலைக்கழக மாணவன் தொடக்கம் நாளாந்த கல்விவேலை செய்வோர் என பல்வேறு மட்டங்களிலுள் ஓராண்டு தமது மனைவியை அடித்து துன்புறுத்தியதாக முறைப்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

பெண்கள் அமைப்பு என்ற காரணத்தால் இங்கு முறைப்பாடு செய்யும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக உள்ளது. ஆனாலும் சட்டநடவடிக்கைகள் மிகவும் காலதாமதமாவதும், பெண்களின் பிரச்சினைகள் குறித்து சட்ட அமுலாக்கல் துறையினர் விசேட கவனம் செலுத்தாமலும், அசட்டையாகவும் இருப்பது அதிருப்தியளிப்பதாக கூறப்பட்டது. மேலும் வன்முறையால் பாதிக்கப்பட்டு வரும் பெண்களுக்கு காப்பகம் ஒன்று இல்லாமை பெரும் குறைபாடாக உள்ளது.

மட்டக்களப்பில் அண்மையில் மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்பு சபை ஒன்று நிறுவப்பட்டுள்ளது. இச்சபையில் சிறுவர் நன்னடத்தை அலுவலர், சட்ட வைத்திய அதிகாரி, சிறுவர் மற்றும் பெண்களுக்கான பொலிஸ் பிரிவினர் அரசு சட்டத்துறை மனோநல வைத்தியர் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கம் வகிக்கின்றனர். மட்டக்களப்பு போதனா வைத்தியசாலையில் இயங்கி வரும் மேற்படி நிலையத்தில் 18 வயதுக்கும் குறைந்த சிறுவர்கள் தொடர்பான விசாரணைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வைத்திய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுவதுடன் தேவையாயின் சிறுவர் காப்பகத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டு உள்ளன ஆலோசனைகளும் வழங்கப்படுகிறது. சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் கீழ் இயங்கிவருகிறது.

மேலும் வழக்கு நடவடிக்கைகள் தாமதமாகின்றது. விரக்தி அடைந்த பெண்கள் வழக்கு நடவடிக்கைகளை கைவிடுகின்றனர். அல்லது வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்றனர் எனும் குற்றச்சாட்டு பெண்கள் அமைப்புக்களால் கூறப்பட்டது. இது தொடர்பாக கெளரவ நீதவான் அஜ்மீர் அவர்களிடம் கேட்டபோது தாமதத்திற்கு காரணம் நீதிமன்றம் மட்டுமல்ல சட்ட வைத்திய அறிக்கையைப் பெறுவதில் தாமதம், எதிர்பாராத விதமாக (ஹர்த்தால், பகிஷ்கரிப்பு) நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்திவைக்க அல்லது தள்ளிப்போட வேண்டியேற்படுவதும் காரணமாகும் என்றார்.

எவ்வாறெனினும் பெண்களின் உரிமைகளை பேணும் நோக்கில் ஜக்கிய நாடுகள் சபையால் உருவாக்கப்பட்ட பெண்களுக்கெதிரான சகல விதமான பாராப்சங்களையும் இல்லாதொழித்தல் தொடர்பான உடன்படிக்கை மற்றும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைகளுக்கெதிரான உடன்படிக்கை போன்றவற்றை இலங்கை அரசாங்கம் கைச்சாத்திட்டுள்ள காரணத்தால் சர்வதேச தராதரத்திற்கேற்ப உள்நாட்டுச் சட்டங்களை பேண வேண்டிய தேவை உள்ளது. எனினும் வீட்டு வன்முறைக்கு எதிரான சட்டம் இன்னும் சட்டமாக பாராளுமன்றத்தால் அங்கீகாரம் பெற்று நிறைவேற்றப்படாமல் தாமதமாவதால் வீட்டு வன்முறையானது அங்கீகரிக்கப்பட்ட குற்றமாகவே இன்னும் உள்ளது.

“எல்லா உரிமையும் எல்லோருக்கும், பெண்கள் உரிமையும் மனித உரிமையே” எனும் கோசம் இன்று சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எனவே மனித சமூகம் கௌரவமான நீதியான, சமத்துவமான சமூகமாக விளங்கவேண்டுமென்றால் பெண்கள் உரிமை மனித உரிமையாக பேணப்படவேண்டும்.

- மா. மங்களேஸ்வரி -
சட்டத்தரணி தேசிய சமாதானப் பேரவை

அறிமுகம்:

ஒவியம் வரையாத தூரிகை

- கவிதைத் தொகுப்பு -

இனங்களின், மொழிகளின், தேசங்களின், மீதான ஒடுக்கு முறைகள் ஏதோவொரு வழியில் இன்னமும் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன. இந்த பிரக்ஞை உணர்வே பெண்ணின் பாத்திரமானது பல புதிய பரிமாணங்களுடன் நோக்கப்படுவதற்கான சாத்தியங்களைக் கொண்டுள்ளதுடன் பெண்களின் எதிர்காலம் பற்றிய நம்பிக்கையை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. அத்துடன் இன்றைய சூழ்நிலையில் இலக்கியம் வாழ்வின் ஆதாரங்களைத் தேடிச் செல்லக் கூடிய சூழ்நிலையாக உள்ளது. அந்த வகையில் ஒவியம் வரையாத தூரிகை பெண்ணின் ஆத்மார்த்தமான குரல்களைப் பல்வேறு வடிவங்களில் கேட்கமுடிகிறது.

பெண்களின் கனவுத் தேசத்தின் விடுதலையிலும் அனைவரும் சமமாக வாழக்கூடிய புதிய விடியலிலும் அனாரின் கவிதைகள் ஆழந்து நிற்கின்றன. நிகழ்வுகளின் மீதான கோபம், தாக்கங்கள், நிற, இன ஒடுக்குதலுக்கு அவதியறுவோர் என பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு தனது அனுபவங்களை வேதனையை எதிர்ப்பு உணர்வை வெளியிடும் பெண் குரலாக இவரின் கவிதைகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. அனாரினால் எடுத்தாளப்படும் சொற்களும் படிமங்களும் வித்தியாசமானவை. இன்று தமிழில் கவிதை எழுதும் பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருகின்றன. உணர்வுகளை பாதிக்கும் வகையில் கவிதைகளை எழுதி வருபவர்களில் எழுத்துலகில் குறுகிய காலத்தில் நன்கு அறியப்பட்ட கவிஞரான - அனாருக்கு முக்கிய இடம் உண்டு. இவரின் ‘ஒவியம் வரையாத தூரிகை’ பெண்ணின் மன உணர்வுகளை பெண் நிலையில் நின்று பதிவு செய்கின்றன.

இத்தொகுப்பில் பெண்களின் ஆத்மார்த்தமான குரல்களைப் பல வேறு வடிவங் களில் காண முடிகின்றது. அத்துடன் கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த ஒரு முஸ்லீம் பெண் என்ற வகையில் பிரதேச, மத, இன, மொழி ரீதியானதாக இவரின் கவிதைகள் அமைகின்றன. பெண்களின் வெவ்வேறு வயதுப் பருவங்கள் இக்

குரலினோடு தெரிவதோடு பலவகை உணர்வுகளின் கலவை தழும்பிச் சிந்துகிறதையும் மிக அன்னியோன்யமாக உணரக் கூடியதாக உள்ளது என தனது முகவரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆழியாள்.

ஆம் அடக்கத்தை எனக்கே போதித்தாய்
என்னிடமே எதிர்பார்த்தாய்
உயிருள்ள தோளில் ஓர் மாலையாகக்
கிடக்க நினைத்தேன்
கடைசியில் என்னை
பின்ததின் கால்களில்
மலர் வளையமாய்ச் சாத்திவிட்டாய்.

மரபுகளின் பெயரில் ஆண் மேலாதிக்கம் பெண்கள் மீது சுமத்துகின்ற சமூதாய நுகத்தடிகளை தூக்கியெறிய முன் வரவேண்டும் எனவும் சமூகத்தின் ஒடுக்குமுறைக்குள் வாழ்நேர்ந்த தமது சுயமுரண்பாடு களையும் மிக அழகாக இக் கவிதை காட்டுகிறது.

எம்மிடமிருந்த
எல்லாமே உமக்கு
இடைஞ்சலாய் தோன்றிற்று
எம் உயிரும் உணர்ச்சியும் உடைமையும் கூட

உமது பாதரட்சைத் தோலுக்கு - எம்
முதுகுத் தோல் தேவைப்பட்டது

உமது கொடியைப் பறக்க விட
எம் எலும்புகள்
முறிக்கப்பட்டன
கடைசியில்

நீர் இத்தேசத்தின்
சௌபாக்கிய மனிதராய் இருக்க - நாம்
நாடற்று நாதியற்று.....

ஆழியாள் மிக அழகாக தனது முகவுரையில் இக் கவிதை பற்றி கூறுகையில் மனிதாபிமானம் கொண்ட நம் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் ஏற்படும் குற்றவுணச்சியும் வெட்கமும் எம் தலைகளைக் குனியவைப்பது தவிர்க்க முடியாத நிகழ்வாகிறது என்று கூறுகின்றார்.

அதேபோல் இன்னுமொரு கவிதையில் அனார் இப்படி விளிக்கின்றார்.

நான் பேசாதிருப்பதனால்
உனமையென்றோ
உணர்ச்சிகளற்றவள் என்றோ
எண்ணி விட வேண்டாம்

உங்களை திருப்தியிலாழ்த்தும்
பொய்களைப் பேச
நான் விரும்பவில்லை

நான் அமைதியாக இருப்பதனால்
உங்கள் வாக்குறுதிகளை
நம்பிவிட்டதாக
முடிவுகளுக்கு
தலை சாய்த்து விட்டதாக
கருதி விட வேண்டாம்

வாழ்வை
உரிமையை
எந்த விலைக்கும்
என்னால் விற்க முடியாது.

இந்தக் கல்லறை வாசகங்களின் அர்த்தங்களுடன் மௌனங்களை பேசவைக்கும் அனார் வாழ்வும் வாழ்வின் துயரத்தையும் உறுதியோடு புனைந்துரைக்கின்றார். அனாரின் இக் கவிதை உணர்வுகளை காயப்படுத்தி விடுகின்றன. கவிதைகளின் உயிர்ப்பை கவிஞர் தொட்டு நிற்கின்றார். அதேபோல் மௌனச் சிலுவையில் என்ற கவிதையில்

நம் நிரந்தரமற்ற ஆசையின்
கடைசி வார்த்தைகளை
உயிர்ப் புல்லாங்குழலில்
நிரப்பிக் கொள்வோம்

நம் உணர்வுகளுக்கென்று
ஒசைகள் இல்லை
கண்களுமில்லை

முடிவின் ஆழத்தில்
மெளனச் சிலுவைகளில்
எம் இதயத்தின் தூடிப்புகளும்
அடங்கிப் போகட்டும்

என எமது சமூகத்தில் பல பரிமாணங்களுடன் புரையோடிப் போயிருக்கும் அனைத்து ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் இக் கவிதை பொருந்துகின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான குரலாகவும் ஒலிக்கின்றது.

இத் தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள அனைத்து கவிதைகளும் மூன்றாவது மனிதன், எக்சில், அமுது, ஊடறு, பெண்கள் சந்திப்பு மலர், விபவி, பெண், தினகரன், நிலம், யாத்ரா போன்ற பல இலக்கிய இதழ்களில் வெளிவந்தவையாகும். பெண் கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்புக்கள் என பல வெளிவருகின்றன. அவைகள் பெரும்பாலும் ஆண் எழுத்தாளர்களின் முகவுரையுடனேயே வெளிவருகின்றன. பெண் மொழிக்காகவும், அதற்காக குரல் கொடுக்கும் பெண் எழுத்தாளர்களின் தொகுப்புக்கள் கூட பெண் எழுத்தாளர்களின் முகவுரையுடன் வெளிவருவது மிகக்குறைவு. அனாரின் கவிதைத் தொகுப்புக்கு முகவரை எழுதியிருப்பது இன்னுமொரு பெண் கவிஞரான ஆழியாள். அது இத் தொகுப்புக்கு மேலும் வலுச்சேர்க்கின்றது.

நஞ்சி (சவிஸ்) 03.06.2005

நான் பெண்

ஒரு காட்டாறு
 ஒரு பேரஞ்சு
 ஓர் ஆழக் கடல்
 ஓர் அடை மழை
 நீர் நான்

கரும் பாறை மலை
 பசும் வயல் வெள்

ஒரு வ்தை
 ஒரு காடு
 நலம் நான்
 உடல் காலம்
 உள்ளம் காற்று
 கண்கள் நெருப்பு

நானே ஆகாயம்
 நானே அண்டம்
 எனக்கென்ன எல்லைகள்
 நான் இயற்கை
 நான் பெண்

உரித்தில்லாத காட்டின்
இரு அரசன்!

மலைகளுக்கப்பால்
 சூரியனுக்குப் பதலாக நீ எழுந்து
 வளர்க்கறாய்

பன்றுடிய முகடுகளை
 வீலக்க அமர்ந்தருக்கறாய்

கடும் பச்சை நீறு, சுருண்ட தலைகளுடன்
 அடர்ந்தருக்கறது என் காதல் காடு

காட்டின் அரசனாகப் பெருமனப்படுத்த
 ஓளர்வுக் க்ரணங்களால்
 நுனி வேர்வரை ஊடுருவி
 தழுவிச் செலர்க்க வைத்து ஆட்செய்கறாய்

வளைந்த பாதைகளில்
 நத்தையப் போல இறங்க உருள்கன்றேன்.

உன்னடம் இறக்கைகள் இருக்கன்றன
எல்லா இடுக்குகள்லும்
என்னைக் கவ்வப் பறக்கறாய்

காடு முழுவத்லும் மேய்கன்றன
நம் கவ்தைகள்

உள் நுளைந்தவன்ன்
ப்ரகாசமும்
பாடலும்
ரகசயப் பூட்டுக்களை
வெது வெதுப்புடன் தறக்கன்றன

இன்
அரசன் கீறவ்ட்ட காயங்களை
என் காடெங்கும் பூப்பெய்தும்
கமழும் அஸ்தமனம் வரை

- அனார் -

பெண்கள் பண்பாட்டின் பாதுகாவலர்களா? ஒரு பெண்நிலைச் சிந்தனைக் குறிப்பு

இன்று சமூகம் பற்றியும், சமூக மட்டத்தினாலான நம்பிக்கைகள், நியமங்கள், விழுமியங்கள் பற்றியும் ஆரோக்கியமான ‘மறுவாசிப்புக்களும், விவாதங்களும் நிகழ்ந்தபடி உள்ளன. காலம், காலமாக, கேள்விக்குட்படுத்தப்படாத புனிதங்களும், மரபுகளும் வெளிப்படையாக விமர்சிக்கப்படும்போது, மரபுகளை இறுக்கிப் பிடிப்போர் மத்தியிலிருந்து அதிர்ச்சியும், ஆவேசமும் வெளிப்படுவது இயல்பானதே. சமூக மைய நீரோட்டத்தில் மேலோங்கியதாயும், மரபு சார்ந்ததாயும், தொடர்ச்சியாகவே பேணப்பட்டு வரும் மேலாதிக்க முறைமைகளும், பண்பாட்டுக் கூறுகளும் ஒரு வகையில், சமூகத்தைப் பிணித்திருக்கும் தளைகளே ஆகும். இத்தளைகள் சமூகத்தின் ஒரு பாலருக்கு சௌகரியத்தையும், முதன்மை ஸ்தானத்தையும் வழங்க, மற்றைய பாலாருக்கு சுமைகளையும், இரண்டாம் பட்ச நிலையையும் ஏற்படுத்தலாம். சமூக மட்டத்தில் இன்றளவும் முக்கியப்படுத்தப்படும், அடையாளம், மரபாண்மை, சமூக ஸ்திரப்பாடு எனப் பல்வேறு எண்ணக்கருக்களுடனும் தொடர்புறும் ஒரு அம்சமாகப் ‘பண்பாடு’ காணப்படுகிறது. இப்பண்பாடு பெண்களுடன் தொடர்புபடும்போது, அங்கு அசமத்துவமானதும், மேலாதிக்கம் தோய்ந்ததுவமான பல்வேறு கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய ஒரு பக்கப் பார்வையான கருத்துக்களைப், பெண்நிலைக் கோணத்தில் இருந்து பரிசீலிப்பது காலத்தின் தேவையாகிறது.

பண்பாடு, என்பது பல துறை சார்ந்தோராலும், பலவாறு வரையறுக்கப்படுகிறது. ‘மானுட சமூகம் இது வரையிலும் ஈட்டிக் கொண்ட சமூகப் பேறுகளின் தொகுதியாகவும்,’ ‘குறித்ததொரு சமூகத்தின் சிந்தனை முறைமை உணர்வுகள், செயற்பாட்டுக் குணாம்சங்களின் கூட்டாகவும்’ பண்பாட்டை வரையறுப்பார்கள் சமூகவியல் அறிஞர்கள். ஆனால் ஒட்டுமொத்த சமூகத்தினதும் பண்பாட்டு விழுமியங்கள், இனத்துவம், சமயம், வயது, பால்நிலை, சாதித்துவம் வர்க்கம் முதலான சமூகப் படையாக்கக் கூறுகளின் அடியாக வேறுபடும்போது, அசமத்துவங்களுக்கும், ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் ஆளாகும் போது, அவற்றினைத் தொடர்ந்தும் கைக்கொள்ள வேண்டுமா என்பதே இங்கு விவாதப் பொருளாகிறது.

பெண்கள், பெண்களாக இருப்பதன் காரணமாகவே சில பண்பாடுகள் அவர்களின் கழுத்தை நெரிக்கின்றன.

பண்பாடு, பொதுவைத்துவமாக அமைகின்றபோதும் அது பெண்களைத் தாக்கும் நிலைமைகள் தென்கிழக்காசிய சமூகத்தில் உவப்பானதாக அமையவில்லை. பெண்களின் உடல், பெளதீக அம்சங்கள் பலவீனமாகவும், பெண்ணின் சிந்தனை, முளைத்திறன், செயலாற்றல் ஆண்களை விடத் தாழ்ந்ததாகவும், இப்பிராந்தியத்தில் நிலவும் பண்பாட்டுக் கூறுகள் புனைவுகளை உற்பத்தி செய்கின்றன. அவை, காலகதியில் கலாசாரச் சின்னங்களாக, மீறப்படவியலாத சமூகச் சட்டங்களாக மாற்றப்பட்டு, பெண்களையே அவற்றின் காவலர்களாகவும் ஆக்கி விடுகின்றன.

பண்பாட்டின் பிரதான கூறுகளாக மானுடவியலாளர்களால் எடுத்துரைக்கப்படும், குறியீடுகள் (Symbols), மொழியும், இலக்கியமும், நியமங்கள் (Norms), நம்பிக்கைகள், விமுமியங்கள் (Values), ஆசாரங்கள் (ethnics), வழக்காறுகள் (Mores) முதலானயாவும், பால்நிலை அடியான அசமத்துவங்களுக்கு வழி கோலுவதோடு, பெண்களின் ஆளுமையைச் சிதைத்து, அவர்களின் நடமாட்டம், தெரிவுச் சுதந்திரம், சிந்தனைச் சுயாதீனம், தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளல் ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தவும் செய்கிறது.

எடுத்துக் காட்டாகக் குறியீடுகள் எனும் போது, பெண் மனித ஜீவியாக (human Species) அன்றி, பண்பாட்டுச் சின்னத்தின் காவியாக நிர்ப்பந்தங்களை எதிர்கொள்ள நேரிடுகிறது. சேலை அணிதல், பொட்டு வைத்தல், மரபுகளை வழுவாது கடைப்பிடித்தல் முதலானவை பெண்களுக்கே கட்டாயமானதாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன. ஆண்களின் நடமாட்டம், தோற்றப்பாடு என்பன இத்தகைய குறியீடுகளால் வரையறுக்கப்படாத சூழலில், பெண்கள் மாத்திரம் பண்பாட்டை உயிர்நாடியாகப் பேணவேண்டும் என்று சமூகம் கட்டளை இடுகிறது. முற்போக்கு வாதச் சிந்தனை கொண்ட, சுதந்திரத்தில் தெளிவு மிக்க சில பெண்கள் சில ‘அபத்தங்களை’ அங்கீகரிக்காமல் மீறும் போது, அவர்களை பண்பாட்டை கொன்றவர்களாகக் கருதி தூஷிக்கவும் படுகிறது.

இவ்வாறே மொழியும், இலக்கியமும் கூட மானுட வெற்றியின்

உயர்நிலையாகப் போற்றப்பட்டாலும், அவற்றிலும் பெண்களை இரண்டாம் நிலையாக்கும் சித்திரிப்புக்கள், தடம் பதிக்கவே செய்கின்றன. சங்க இலக்கியம் தொட்டு, நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் வரையிலும் பெண்ணின் உடல், அங்கலாவண்யங்களே பிரதான பாடுபொருளாகி உள்ளன. மென்மை, பேதமை, மடமை என்பனவே பெண்ணின் குணாம்சங்களாக காட்டப்படுகின்றன. மொழி வழியான ஊடகங்களிலும் பெண் அழகியலின் குறியீடாகவும், இன்ப நுகர்ச்சிப் பண்டமாகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றார். ஓரிரு பால்நிலைப் பிரக்ஞாமிக்க படைப்புக்களைத்தவிர்த்து விட்டு நோக்கினால், இன்றைய எழுத்துக்களும், திரைப்படமும் பெண்ணின் அம்சங்களை வணிகமயப்படுத்தி, சமூகத் தின் கீழான உணர்சிகளுக்கு வடிகாலாகுவதுடன், அவற்றினாடு நிஜத்திலும் பெண்கள் மீதான வன்முறைகள் அதிகரிப்பதற்குத் தூபமிடுகின்றன.

மொழிக் கட்டமைப்பிலும் பெண்களைக் குறுகலாக நோக்குகின்ற சொற் றோடர்களும், மொழி வழக்குகளும், பழமொழிகளும் ஏராளமாக ஆக்கப்பட்டு, தொடர்ச்சியாக அவை வழங்கப்பட்டும் வருகின்றன. உதாரணமாக தமிழில் பெண்பாற் சொற்கள் அவர்களை மென்மையானவர்களாகவும், நளினம் மிக்கவர்களாயும், அழகியல் ரசிப்புக்கு உகந்தவர்களாகவுமே குறித்துக் காட்டுகிறது. மாறாக ஆண்பாற் சொற்கள் வீரம், ஆளுமை, பராக்கிரமம், புலமை, ஆதிக்கம் முதலான தனிப்பெரும் பண்புகளுக்கு அவர்களை நிலைக்களன் ஆக்கிக் காட்டுகிறது. இவை தவிர ‘பெண்புத்தி பின்புத்தி’ ‘தையல் சொற் கேளேல்’, ‘கொலையும் செய்வாள் பத்தினி’, முதலான பெண்ணின் புகழ்பாடும் மொழி வழக்குகளுக்கும் தமிழிற் பஞ்சமில்லை.

சமூக நியமங்களும் பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சங்களை ஆதரிப்பனவாகவே காணப்படுகின்றன. பெண்கள் அதிகம் பேசக் கூடாது. பொதுவாழ்வில் இறங்கக்கூடாது, மேடையேறிப் பேசக்கூடாது, நள்ளிரவில் வெளிச்செல்லல் ஆகாது. ஆண்களுக்கு உரிய, நிர்வாக உயர் பதவிகள் பெண்களுக்கு உகந்ததன்று என பலவாறான இறுக்கமான நியமங்கள் இன்றைய சமூகத்திலும் எழுதப்படாத விதிகளாகவே பின்பற்றப்படுகின்றன. குறிப்பாக, இந்தியாவில் மிக இறுக்கமாகக் கைக்கொள்ளப்படும் கணவனை இழந்த பெண்கள் மீதான சமூக வரையறைகளைச் சுட்டிக் காட்டலாம் அங்கு, சிவப்பு

வர்ன ஆடை பெண்ணின் உனர்ச்சித் தீயை முட்டுவதாகக் கருதப்படுவதில் இருந்து மாமிச உணவைத் தவிர்ப்பது வரையிலும் ‘பண்பாடு’ என்ற பதாதைகளின் கீழ், பெண்களின் மீதான ஒடுக்குமறை ‘நியமங்களாக பெண் உரிமை மீறல்களுக்கும் தூண்டுகோலாக அமைகிறது.

தலைமுறைகளைத் தாண்டி சமூக மட்டத்தில் நிலவி வரும் நம்பிக்கைகளிற் பல பெண் விரோதச் சிந்தனை மிக்கனவாயும் மனித உணர்வுகளுக்கே ஒவ்வாதனவாயும் உள்ளன. இவ்வகையில், வீடு, கோயில், பாடசாலை தொடங்கி பாராளுமன்றம் வரையிலான சமூக நிறுவனங்கள் பால்நிலை அசமத்துவத்தை உற்பவித்து, நிலை நிறுத்தும், அர்த்தமற்ற நம்பிக்கைகளைத் தொடர்ந்து பேணுகின்றன. பெண் துரதிஷ்டம் மிக்கவள். பலவீனம் நிறைந்தவள். தற்றுணிவும், திடசித்தமும் அந்றவள்’ என்றவாறு விஞ்ஞான ரீதியற்ற நம்பிக்கை மரபுகள் சமூக மட்டத்தில் படித்தவர் மத்தியிலேயே காணப்படுகின்றன. இவ்வாறே எண்ணிறந்த விழுமியங்களும், வழக்காறுகளும் பால்நிலை ரீதியான பாராப்சங்களைக் கட்டியெழுப்புவதோடு, பெண் தொடர்பான உண்மைக்குப் புறம்பான, சிறுமைத்தனமான ஒரு விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்கவும் முற்படுகின்றன.

உண்மையில் மனித வரலாற்றை நேர்நிலையாக, பொது நோக்கில் பகுப்பாய்வு செய்வோர், பெண்களின் மேன்மை, உயர்வு, அவர்களின் ஆளுமைத்திற்கு ஆகியவற்றை சான்றாதாரங்களோடு விளக்கத் தவறவில்லை. ஆண்மை, பெண்மை என்பன சமூக மற்றும் பண்பாட்டு உருவாக்கமே அன்றி அவை இயற்கையானதோ, முடிந்த முடிபானதோ அல்ல. பண்பாடு, பால்நிலை, அதிகாரம் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான உறவுகள் பற்றிய தாக்கமான ஏராளமான விவாதங்களை இன்றைய பெண்நிலைக் கோட்பாடுகள் விஞ்ஞான பூர்வமாக முன்வைப்பதனால், பல பண்பாட்டு மாயைகளும் தகர்ந்து போய் விட்டன.

எனவே எமது சமூகத்திலும் வெளி, வெளியாகவே இத்தகைய விடயம் தொடர்பான சொல்லாடல்கள் முன்னெடுக்கப்படுதல் அவசியமாகிறது. பெண் பெளதீக ரீதியில் தாழ்ந்தவள், பலஹ்ரீன மானவள் என்னும் உயிரியல் நிர்ணயவாதம் (Biological determinism) இன்று வலுவற்று, பதிலாக பண்பாட்டுக் கூறுகளின்

பின்னேயுள்ள ஆணாதிக்க, முதலாளித்துவ நலன்கள் தர்க்க ரீதியில் விளக்கும் சமூக நிர்ணயவாதம் (Social determinism) மேலெழுந்து வருகிற நிலையில், மானுடவியல் ஆய்வுகள் பண்பாட்டு ஆளுமை, பால்நிலை சார்ந்ததன்று என்பதைச் சான்று காட்டி வரும் புதிய நூற்றாண்டில் பண்பாட்டின் பாதுகாவலர்களாகப் பெண்கள் தொடர்ந்தும் கலாசாரச் சுமைகளோடு, ஜீவனற்ற மரபுத் தளைகளுள் அமிழ்ந்து, தமது ஆளுமையைத் தொலைப்பது நியாயமா என்பது இன்றைய கேள்வியாகிறது.

இதனது பொருள் உயரிய, மாண்புமிக்க, மானுடப் பேறுகளான முழுப் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் நிராகரிப்பது என்பது ஆகாது. மாறாக, அசமத்துவமான, ஒடுக்குமுறை மிக்க, ஒருவர் மீது நிர்ப்பந்தமாக இறங்கும் அபத்தங்களைப் பண்பாடாக அங்கீகரிக்காமல், ஆண்களும், பெண்களும் ஆரோக்கியமாக ஒன்றினைந்து, பரஸ்பர கெளரவத்துடன், ஆளுமை மிக்க தலைமுறை ஒன்றினை தோற்றுவிப்பதற்கு பொறிமுறையாக, அமைந்து உதவும் ஒரு புதிய ‘பண்பாட்டு முறைமை’ (Cultural System) ஒன்றை ஏற்படுத்துவது என்பதே இங்கு இலக்குப் பொருளாகும். அதற்கு முதலில் ‘பண்பாடாக’ நாம் கருதும் சகல அம்சங்களையும் அகவயச் சார்புகளின்றி, நடுநிலையாகப் பரிசீலித்தலே, இம் முயற்சியின் தொடக்கப் புள்ளியாக அமையும்.

“பெண் சமூகத்தால் / பண்பாடு என்று அழைக்கப்படும் சில அம்சங்களினால் தாழ்த்தப்படுகிறானே அல்லாமல், அவள் இயற்கையாகவே குறைபாடு உடையவள் அல்லன். ஆகவே, அவளின் உரிமைகள், ஆளுமைகளை மதிக்கத்தக்கவாறாக சமூகமும், பண்பாடுமே மாற்றியமைக்கப்படுதல் வேண்டும்”

- சந்திரசேகரன். சசிதரன் -
(சமூகவியல் விசேடம்)

“துயரத்திலும் துவளாது மணனவி”

அறிவு வாழ்ந்து வந்த கரிசக்காடு கிராமம் விவசாயத்தாலும், வியர்வை சிற்கி உழைக்கும் மக்கள் கூட்டத்தாலும் பூத்துக் குலுங்கும் ஒரு சீறிய கிராமம். இங்கு சோற்றுக்குப் பஞ்சமே இல்லை. இங்கு அறிவு, அயல் கிராம பெண்ணான மணியை தீருமணம் முடித்துகுழந்தைகளுடன் சந்தோசமான வாழ்க்கையை ஊர் மக்கள் குறை கூற முடியாத அளவு வாழ்ந்து வந்தான். குழந்தைகளை நன்கு பழக்க வைத்தான் இதற்கெல்லாம் காரணம் அறிவின் தொழிலான கூட்டுறவுக் தொழிலாளி வேலையாகும். இதில் வரும் ஊதியத்தை, பகுதி நேர விவசாயத்திலும் கிடைக்கும் பணத்தையும் கொண்டு தன் மனைவி பீள்ளைகளைக் கண் கலங்காது காத்து வந்தான் மணிக்கு வெளி உலகமே தெரியாது. தன் கணவன் பீள்ளைகளே கதி என்று வாழ்ந்து வந்தாள் அன்றாரு நாள் மணிக்குப் போதாத காலம் ஆரம்பித்ததோ என்னவோ! அறிவு வெளியூர் செல்வதற்காக ஆயத்துமாகி மனைவி, பீள்ளைகளிடமிருந்து அன்புடன் விடைபெற்றான். இருநாட்கள் கடந்தன. கணவன் வருவதாகச் சொல்லியிருந்த தேதியில் வீரு வந்து சேராததால் பத்தமட்டந்த மணி தொலைபேசி வசதியும் இல்லாததால் பட்டினத்திலுள்ள தன் சகோதரன் வீட்டிற்கு வந்து நடந்தவற்றை விபரமாகச் சொன்னாள்

மனமுடைந்த நிலையில் இறைவனை நொந்தபடி வீரு வந்த மணியின் அருகில் அப்பாவின் வருகைக்காகக் காத்திருந்தகுழந்தைகள் ஓடி வந்தனர். மணிக்கு என்ன சொல்வது என்று புரியவில்லை அறிவின் மத்த பீள்ளைக்கு வயது பதினெட்டாண்து இருக்கும். அவள் பெயர் செல்வி. மணியும், பீள்ளைகளும் உணவு இல்லாமல் வாழ, வதங்கிப் போயினர். அன்று மாலை பட்டினத்திலிருந்து கரிசக்காட்டிற்கு வந்த மணியின் சகோதரன் அறிவை எங்கு தேழியும் தகவல் எதுவும் தெரியவில்லை என்றார். மணியின் தலையில் பெரிய இடியே வீழுந்தது. அச்சமகாலத்தில் நாடே போர்ச்சுமூலில் களைகட்டியிருந்தது. மாதும் ஒன்று உருண்டோழியது.

இரு நாள் மாலைப் பொழுது பீள்ளைகள் வீட்டிலில்லாத அவ்வேளை மணியின் நெருங்கிய உறவினரான மயில்சாமி வந்தார்.

சோகமே உருவான மணியிடம் மனதைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு
 பின்வருமாறு கூறினார். நானும், அறிவும் வெளியூரிலுள்ள பஸ்தரிப்பு
 நிலையத்தில் பேரூந்துக்காகக் காத்து நிற்கின்றோம். அவ்வேளையில்
 அவ் இடத்தில் ஏற்பட்டதீமிருங்கும் வெடிப்பில் பகட்டநிலை உருவாகியது.
 மக்கள் எல்லோரும் ஆளுக்கொரு பக்கமாக ஓடினர். நானும், அறிவும்
 கால்போன திசையால் ஓடிமுடிக்கமுன் எங்களைக் காலன் கைப்பிடித்தது.
 ஆயதம் தாங்கிய பயங்கரவாதச் சீப்பாய்கள் என்னையும், அறிவையும்
 கண்ணைக் கட்டி வேறு வேறு இடத்திற்குக் கொண்டு சென்றனர். அதன்
 பின் நான் பல விதமான சித்திரைவதைகளுக்கும் உட்பட்டு ஒரு மாத
 முழுவில் தெய்வாதீனமாகத் தப்பித்து விடுவிக்கப்பட்டேன். அறிவைப்
 பற்றிய எந்தக் கூவலும் தெரியவில்லை என்றார். தன் கணவன் ஏதோ
 ஆபத்தில் சிக்கியுள்ளார் என்று அறிந்த மணியின் வீடே மரணக் கோலம்
 பூண்டது. மணியின் உறவினர்களும் அறிவின் உறவினர்களும் கூவல்
 தெரிந்து பதட்ட மடைந்து அறிவின் வீட்டிற்கு வந்து மணிக்கும் மணியின்
 கீள்ளைகளுக்கும் தம்மால் இயன்றளவு ஆறுதல் கூறிவிட்டு இரண்டு
 நாட்களில் சோகத்துடன் விடை பெற்றனர். மணியின் வீடே
 கலகலப்பின்றி வெறிச்சோடியது. தன் குழந்தைகளுக்காக மனதைக்
 கல்லாக்கி பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்பினாள். மணிக்கு
 அறிவின் வேலைக்கான ஊதியமாக மாதாந்தம் மூவாயிரம் கிடைத்தது.
 மற்றும் விவசாயம் செய்வதற்கு நபரில்லாததால் குத்தகைக்கு விட்ட
 பணமும் மற்றும் சகோதரரின் உதவியாலும் அவளின் வாழ்க்கை ஒரு
 துயரச் சக்கரமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இவ் வேளையில் மணியின் முத்து
 மகளான செல்வியின் கல்விப் பொதுத்தராகரப் பரீட்சையின் பெறுபேறு
 வெளியாகின. தன் மகள் நல்ல பெறுபேற்றைப் பெறவேண்டுமென அவள்
 செய்த தீயாகமும், இறைவழிபாடும் வீண்போகவில்லை. அப்பாடசாலையில்
 முதலாம் பெறுபேற்றைப் பெற்ற முதல் மாணவியாகச் செல்வி தெரிவு
 செய்யப்பட்டாள். மணியின் மனம் அளவுகடந்த மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில்
 நீந்தியது. மணியின் மன உறுதியையும், விடாமுயற்சியையும் பார்த்து ஊர்
 மக்கள் வாய் நிறையப் புகழ்ந்து பேசினர்.

ஆனால் செல்வி உயர்தரப்படிப்பைத் தொடர்வதற்கு
 அப்பாடசாலையில் ஆசிரியர் வசதி இல்லையென்றும், பட்டினத்திற்குச்

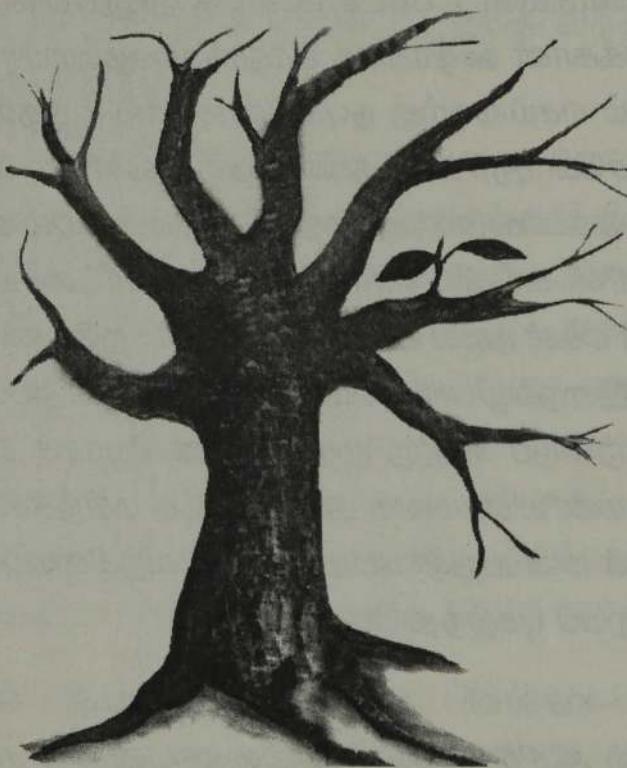
சென்றே மேற்படிப்பைத் தொடரவேண்டுமென்றும் அப்பாடசாலை அதிபர் தெரிவித்தார். இதனால் கவலையுற்ற நிலையில் செல்லியையும், முத்த மகனையும் பட்டினத்திற்கு தங்கை நாயகியின் வீட்டில் தங்கி படிப்பதற்காக அனுப்பிவைத்தாள்.

எந்த இடர் வந்தாலும் பிள்ளைகளின் நல்வாழ்வுக்காகவே வாழ்ந்த மணி இன்று வரையும் தன் கணவன் தன் மண்ணுக்கு வந்துதான் இறப்பார் என்று கூறிய சோதிடர் வாக்கை எண்ணிக் கணவனின் வருகைக்காக ஏக்கத்துடன் காத்திருக்கிறாள். அவளை மனம் நோகாமல் சீருடனும், சீறப்புடனும் வாழ வைக்க வேண்டிய பொறுப்பு அவள் பிள்ளைகளிடையே உள்ளது. இந்த மணிபோல் பல மணிகளும், மணிக்கு பக்கபலமாக அங்கும் இங்குமாய் உள்ளனர். இவளுக்கு பக்கபலமாக இருந்த சகோதரன், தங்கைபோல் இன்னும் பலர் இம்மண்ணில் உருவானால் எந்தப் பெண் வாழ்விலும் துயரத்திற்கே இடமிருக்காது. இவள் நம்பிக்கையே வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம்.

- கற்பனையல்ல

காண்பதுவே -

கோபிகா தவராஜா

விடியலைத் தேடி....

குளிர்காற்று வீசும் மாலைநேரம், எம்மைத் தழுவிச் சென்றது அனல்காற்று. பாடசாலையின் வளாகத்தினுள் அமைக்கப்பட்டிருந்த நலன்புரி நிலையத்தில் நாம் சென்ற நேரம் மக்கள் அங்கும் இங்குமாய்க் குழுமி இருந்தார்கள். அவர்கள் முச்சுக்காற்றுக்களில் எல்லாம் துயர்தான் அப்பிக் கிடந்தது.

ஆறு, ஏழு, பிள்ளைகள் பெற்று அவர்களது பிள்ளைகளான பேரப்பிள்ளைகளுடன் கால் நீட்டி, கதை சொல்லி கதை கேட்டு வாழ்ந்திருந்த முதாட்டி அனைவரையும் பறிகொடுத்து தன்னந்தனிமையில் தன் வாழ்நாளைக் கழிப்பது.... தூரத்தே கேட்கும் மாலைக் குயிலின் ஒற்றைக் குரல் காதில் மோது..

கூட்டத்துடன் கூட்டமாக ஓட்டிக் கிடந்தாள் அந்தச் சிறுமி. சின்ன வயதில் வயதுக்கு மீறிய அனுபவ வளர்ச்சியைப் பெற்றுவிட்டது போல் அவள் பேச்சும், துயரும். ஒரிரு மாதந்தான், சிறுமி எனும் மனநிலையையே மாற்றி விட்டது ஆழிப்பேரலை. தொடர்ந்து வந்த இடம் பெயர்வுகள் நலன்புரி நிலைய வாழ்க்கை .... நிவாரண உதவிகளை பெற்றுக்கொள்ள முண்டியடித்து நிற்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் .... திறந்த பொதுவான இடங்களில் (குளித்தல் ... உடைமாற்றல் ....) போன்ற பிரத்தியேக விடயங்களை மறைப்பாக செய்யும் நுட்பம்.... ஆணி அடித்து தொங்க விட்டாலும் தம் வக்கிர வன்மப் புத்திகளை விட்டு விட முடியாத அகதிகளான சில ஆண்களின் பார்வை.... வீட்டு சூழலை புதுப்பிக்க துடிக்கும் ஆண்கள் மாலை ஆறுமணியானதும் குடிகாரன் எனும் போர்வையை இழுத்து மூடி தன் கூடாரம் எது எனத் தெரியாமல், பிற கூடாரங்களில் உள்ளே நுழைய முயலும் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் இருப்பிடம் சொல்லி வழிகாட்டி பக்குவமாய் தப்பும் சாமரத்தியம்....,

ஏற்கெனவே தன் குடும்பத்தையும் மனைவி மக்களையும் சுமை என நினைத்து ஒடிப்போன அவள் தந்தை இன்று வந்து அரசின் மாதாந்த 5000/= பணத்தையும் 375/= நிவாரண அட்டையையும் பெற்றுக் கொள்வதற்காய் முகாமில் முந்தி வந்து குந்தியிருந்து பெயர் பதித்தபோது அவருடன் வாக்குவாதப்பட்டு கிராம சேவகரிடம் முறைப்பாடு செய்து கொள்ள .. அவரோ அரசின் சட்டப்படி வீட்டுத்தலைவன் பெயரில்தான் பதியலாம் என்று கூற எப்படி நிவாரணம்

பெறுவது இனி தன் சாப்பாடு.... தன் தேவைகள்.... தன் எதிர்காலம்.... தன் கல்வி.... விடை தெரியாத கேள்வியாகி நிற்கிறாள் சிறுமி.. இவள் பிரச்சினை முகாம் குழுவுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. முகாம் குழுவிலும் அனைவரும் ஆண்கள் அதிலும் சிலர் தந்தையின் குடிகார நன்பர்கள்.

பாசம் அற்று குடும்பப் பற்றற்று ஒடிப்போனாலும் குடும்பமே அலையோடு போக ஒரு மகளாவது எஞ்சியிருக்காளே எனும் சந்தோசம் சிறிதும் அற்றவராய் சிறுமியின் தந்தை செய்யும் ஆர்ப்பாட்டம்....

குரங்கு அப்பம் பிரித்த கதையாய் குடும்பத் தலைவன் உயிருடன் இருப்பதால் அரசின் 5000/= அட்டை தந்தைக்கும் சிறுமிக்கு அவளது 375/= நிவாரண அட்டையும் வழங்குவதாய் முகாம் குழுவின் தீர்வு.

இழப்பையே ஈடுசெய்வதற்காய் அரசு கொடுத்த 375/= நிவாரண அட்டையை வெறித்தபடியே தனித்த சிறுமி கூறுகிறாள், தன் உடன் பிறப்புக்களுடன் அவள் வாழ்ந்த பழைய கதையை நெஞ்சு குழமாக.

நாம் இருப்பது தெரிந்து தன் கேள் விச் சுமைகளை கொட்டுவதற்கு வரும் முப்பத்தியேழு வயதுப் பெண், சிறுமியின் அருகில் இருக்கிறாள்.

அவளுக்கு நான்கு பெண்பிள்ளைகள். அள்ள வந்த அலையில் ஒன்றை மட்டும் செல்லவிட்டு மிகுதி மூன்றுடன் முகாம் வாழ்க்கைக்கு ஒரம் கட்டப்படுகிறாள். பெண்பிள்ளைகள் என்றபடியால் இருகாணிகள் கஷ்டப்பட்டு வாங்கி ஒன்றை கணவன் பெயரிலும் மற்றதை தன் பெயரிலும் எழுதி இரு வளவினுள் வீடு கட்டி வாழ்ந்த போதுதான் வீழ்த்தியது பேரலை அனைத்தையும்.

இன்று அரசின் தீர்மானத்தின்படி ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு வீடுதான். தான் கணவனுடன் வாழ்வதால் நிச்சயம் ஒரு வீட்டை இழப்பது உறுதி என்றும் இனி தன்னால் உழைத்து வீடு ஒன்றை கட்டுவது .....? பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களின் ஆலோசனைகள் “படிக்கும் 17 வயது மகளை (சிறுமி) கலியானம் கட்டிக் கொடுக்கனாம். இல்லாட்டி கணவனை பிரிஞ்சு வாழ்னாம். அந்த ஆதாரத்த காட்டி இரண்டு பேரும் இரண்டு வீடு எடுக்கலாம். சுனாமிக்கு பின்னரான அடுத்த அதிர்வுகள் நிலத்தில் ஏற்படவில்லை பாதிக்கப்பட்ட எம்மனங்களிலேயே ஏற்படுகிறது.

காலை நீவி நீவி இருக்கும் முதாட்டியைப் பார்க்கிறேன். முழங்காலுக்கு மேலே வீக்கம் உள்ளது. “என்ன நடந்தது அம்மா...”

கையை எடுக்காமலேயே வேதனை நிரம்பிய கண்களுடன் கூறுகிறாள். எல்லாம் போயித்து.... மிஞ்சினது நானும் புள்ளத்தாச்சி இந்த மகளும்தான். இந்த சீவனுக்கு வயித்த நிரப்பதான் துப்பிரவாக்கிற வேலைக்குப் போனன். இருந்தாப்பில பகல் ஒரு மணி போல கடல் வருது... கடல் வருது... என்று எல்லோரும் ஓடினாங்க. ஓடக்குள்ளதான் கால் இடறி கல் கும்பத்தில் விழுந்தனான். ஒரு அடி எடுத்து வைக்க ஏலாம் முழங்கால் சில்லு பிரண்டுத்து. அப்பிடியே அங்கேயே கிடந்தன். இப்பதான் ஆக்கள் வந்து கூட்டிற்று வந்தாங்க. இனி நாளைக்கும் வேலைக்கும் போகஏலாது.... இந்த பிள்ளைய என்ன செய்ய போறனோ தெரியாதே..... அடிபட்ட வலியை அள்ளிச் சென்றது. அவளது எதிர்காலம் பற்றிய பயம்.

நோ எடுக்கும் எண்ணென்றன வந்த அந்த அநாதைச் சிறுமி மௌனமாய் அவள் காலுக்கு அருகில் அமர்ந்து அவள் காலுக்கு எண்ணென்ற பூசி நீவி விடுகிறாள். அவளது குளமாகிய கண்களில் இருந்து விழும், கண்ணீர் துளி எண்ணென்றன கலந்து கிழவியின் காலுக்கு மருந்தாகிறது.

மௌனமான மூச்சுக்காற்றுக்கள் இருட்டிய அந்த மாலை நேரத்துத் தென்றலை சூடாக்கி அனைவரையும் தழுவுகிறது. எங்கோ தூரத்தில் தனித்த அந்த ஒற்றைக் குயில் பிரிந்துவிட்ட தன் உறவுகளைத் தேடி அழைக்கும் அக்கோ.... அக்கோ எனும் கீதம் எம் காதில் மெதுவாய் மெதுவாய் மோத நாம் செல்கின்றோம்.

விஜயலட்சுமி சேகர்

அற்றைத் திங்கள் அவ் வெண்ணிலவில்
அலையோர வெண் மணலில்
நாம் பதித்த கால் தடங்கள்
இல்லாத இடங்கள் இல்லை

இற்றைத் திங்கள்
அதே வெண்மணலில்
என் கால்கள் தேடுகின்றன
உன் தடங்களை

ஓ.... வெனும் கடல் இரைச்சலில்
உன் குரல் ஓலிப்பது பேரல்
என் பிரமைகள் எத்தனை.... எத்தனை
தூரத்தே....
கடல் அசைவின் மேல் - நீ
குந்தியிருப்பது பேரல் கனவு
நீண்ட தூரம் கண்கள் முட்டும் வரை

உன் முகம் தேடு
வெள்ளை ஆடையுடன் - நீ
தூரத்தே மிதக்கலாம்
எனும் பிரமை

கடல் நுரை காலை நனைக்க
அலை உன் கைகளாக மாறி - என்
கால்களை இழுப்பதாய் பிரமை
எனக்கு மட்டும் உன் முகம் தெரிய
சிரித்தபடி அலைக்குள் புரள்வாய்
எனும் பிரமை
கண்மணி.....

காணாதவர் பட்டியலில் - நீ
அடங்கி இருந்தாலும்
எனக்குத் தெரியும் - அந்த
கடலுக்கடியில்
குந்தியிருந்து
மெளனமாய் அழுகிறாய் என்று

- விஜயலட்சுமி சேகர் -
காலடி மறைந்த நாவலடியில்

V. சசிகுமார்,
சபாபதிப்பிள்ளை வீதி,
சுன்னாகம் தெற்கு,
10.06.05.

பொறுப்பாளர்,
“சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்”,
மட்டக்களப்பு.

பெண்தடை ஒழிப்பீர் ஒளிமயம் தருவீர்

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையத்தவரான நீங்கள் காலத்தின் தேவை உணர்ந்து, மேற் கொண்டு வரும் அளப்பரிய பணிகளை நாம் கண்டும், கேட்டும் மகிழ்கின்றோம். பாராட்டுகின்றோம். உங்கள் பணி தொடர என்னாலான பங்களிப்புக்களைச் செய்வேன் என்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

முக்கியமாக, தங்கள் நிலையத்திடமிருந்து “பெண்ணுரிமைகள் கண்ணோட்டம்” எனும் சஞ்சிகையைப் பெற்று வாசித்ததில் திருப்திய டைகின்றேன். என் நண்பர்கள பலரிடமும் இது பற்றிக் கதைத்துள்ளேன்.

நான் தற்போது கிளிநொச்சி வேருவில் இந்து மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகின்றேன். அங்கு ஒரு கோவில் திருவிழாவில் “பெண்ணின் பெருமைபற்றிய” பட்டி மன்றம் ஓன்றினை தலைமை தாங்கி நடாத்தியதோடு, பெண்களின் அடக்கு முறைகள், இவற்றுக்கு விடிவுகான ஒலிக்கப்படும் குரல்கள்” பற்றியும் விவாதிக்கப்பட்டமையும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாக நான் கருதுகின்றேன்.

இறுதியாக (இப்போது) இத்துடன் ‘பெண்’ பற்றிய கட்டுரை ஓன்றினை அறுப்பி வைக்கின்றேன். அதனை ஏற்றுக் கொள்வீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

நன்றி,

ஆசிரியர்
வ. சசிகுமார்.

எஸ். வசந்தகுமாரி
பிள்ளையார் கோயில் வீதி,
மாவடி வேம்பு - 01,
சித்தாண்டி.

ஆசிரியருக்கு என் இனிய வணக்கங்கள்!

மிக மிக நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின் இன்று உங்களுக்கு ஒரு ஆக்கபூர்வமான மடல் வரைவதையிட்டு மிகவும் மிகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

நான் ஆக்கங்கள் அனுப்பாவிட்டாலும், என் தேவையறிந்து, எனக்காக அவ்வப்போது, நூல்களையும், சஞ்சிகைகளையும் அனுப்பி வைக்கும் தங்களுக்கு என் உளமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இனி விடயத்துக்கு வருகின்றேன்.

நான் ஒரு ஆசிரியை! சிறுவர்களுடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு உண்டு. அதிகமாகச் சிறுவர்களைப் பற்றியே சிந்திப்பேன். அவர்களுக்காகவே அதிகம் எழுதுவேன். இன்றைய மாற்றம் அதாவது சுனாமிக்குப் பின் அவர்களுடைய மனநிலை மிகவும் அச்சம் நிறைந்ததாக உள்ளது. ஆசிரியர் என்ற வகையில், அவர்களுக்கு அந்நிலை மாற பல்வேறு ஆலோசனைகளை வழங்கியும் பயனற்றுப் போகிறது. காரணம்: வெளிச்சமுதாயத்தில் பரவலாக அடிபடும் பல்வேறு கதைகளும், செய்திகளும், “இனி உலகம் அழியப் போகிறது” என்கின்ற அச்சம் அவர்களுக்கு. இந்தச் சுனாமி அனர்த்தம் என்னைக் கூட ஒரு வித்தியாசமான வகையில் பாதித்திருந்தாலும், அவ்வப்போது, தன்னம்பிக்கையில் நான் எழுவதுண்டு. இருந்தும் சிறுவர்கள் பாவம்.

அதேபோல ஒரு சமுதாயத்தின் ஆணிவேர் பெண்ணிடம்தான் உள்ளது. “இனிமேல் உலகிற்கு என்ன வேண்டுமோ அதற்கேற்ற வழியில் சிறுவர்கள் வழிநடத்தப்பட வேண்டும். இந்நிலை வீடுகளிலிருந்தே உருவாக்கப்பட்டால்தான் “நாளை” என்ற ஒன்று இருக்கும் என்பது என்கருத்து. இதற்கான வழிமுறைகளை அனைத்துப் பெண்களுக்கும் பெற்றுக் கொடுக்க உங்கள் சேவை விரிய வேண்டும். பெண்களின் நிலைமையை பாதுகாக்க உங்கள் சேவை விரிய வேண்டும் என்பதுதான் என் அவா.

“இன்னும் என் பேனா எழுதும்”

கிப்பாட்க்கு
வசந்தகுமாரி

வருடாந்த சந்தா - பெண்

ஜூரோப்பா, வட அமெரிக்கா,

அவஸ்திரேலியா

USS 5

இந்தியா

ரூபா 300.00

இலங்கை

ரூபா 100.00

சந்தா விண்ணப்பம் 200.....

பெண் சஞ்சீகைக்கு சந்தா அனுப்பியுள்ளன.

பெயர் : .....

விலாசம் : .....

திகதி : .....

இத்துடன் காசோலை / மணி ஓடர் சூரியா பெண்கள்
அபிவிருத்தி நிலையத்தின் பேரில் அனுப்பி வைக்கிறேன்.

சூரியா பெண்கள் அபிவிருத்தி நிலையம்

இல:20, டயஸ் வீதி,

மட்டக்களப்பு,

இலங்கை.

Suriya Women's Development Centre,

No: 20, Dias Lane,

Batticaloa,

Sri Lanka.

